

2023

AHTIAINEN

RAUMAN PURJEHDUSSEURA RY.

Jäsenistö ja veneet 31.12.2022

Seuran jäsenmäärä (suluissa muutos ed. vuoteen):

kunniajäseniä	5	(0)
vapaajäseniä	71	(+2)
seniorijäseniä	445	(+10)
puolisojäseniä	121	(-2)
nuorisojäseniä 18–23-v.	48	(-8)
juniorijäseniä	56	(+10)
yhteensä	746	(+12)

Seuraan rekisteröidyt veneet (suluissa muutos ed. vuoteen):

köli veneitä	166	(-6)
moottoriveneitä	79	(+9)
kevytveneitä	23	(-1)
yhteensä	268	(+2)

RPS kuuluu Suomen Purjehdus ja Veneily ry:hyn

Ahtiainen 2023

Päätoimittaja: Johanna Innola

Toimitus: Johtokunta

Taitto: Petteri Hyvärinen

Kuvat: Juttujen kuvat pääsääntöisesti kirjoittajien ottamia, ellei toisin mainita.

Kannen kuva: Mikko Väisänen / Vaisavisuals

Painopaikka: Plusprint

Sisältö

Hyvät purjehdusseuralaiset!	4
Toimikunnat	6
Jäseninfo	8
- Seuran säännöistä ja käytännöistä.....	8
- Kuuskarin paviljonki.....	9
- Telakka.....	10
- Äijänkari	12
- Muu toiminta	13
- Seuran maksut vuonna 2023	15
- Seuran myytävät tuotteet	15
Johtokunnan jäsenten esittely	16
Kuuskarin kuulumisia	20
Kuuskarin kesätyöntekijät 2022	20
Tunnethan jäsenetusi?	22
Seilaamas suuntana Välimeri.....	24
Purjehtijakurssi aikuisille	30
Äijänkarissa sattuu ja tapahtuu.....	32
Junioritoiminta 2022	34
Tradewind-purjehdus 2022 – Vahinella Atlantin yli	36
RPS ja Myrskypojat – yhteistyötä usealla vuosikymmenellä	43
Tapahtumat 2022	46
Rauman Matala 2023	48

Hyvät purjehdusseuralaiset!

Tätä kirjoittaessani on maaliskuinen, sumuinen aamu ja tuleva veneilykausi tekee vasta tuloaan. Ensimmäiset veneenomistajat ovat alkaneet lähestyä kevätkunnostuksen teemaa, tai ainakin monilla tutut puhdetyöt veneen parissa ovat mielessä. Vuodesta 2020 elimme poikkeusoloissa koronapandemian ajan, ja se näkyi selvästi myös Rauman Purjehdusseuran toiminnassa. Tapahtumia ei voitu järjestää toimintasuunnitelman mukaisesti ja veneitä oli vesillä vähemmän kuin normaalina aikana. Pari vuotta poikkeusaikojia on pitkä aika, jonka takia vapaa-ajanvietto voi muuttua pysyvästi muotoaan. Huolenamme oli, että jäsenistä moni jää pandemian hellittyä aktiivisen seuratoiminnan ulkopuolelle.

Kuluvan vuoden tammikuussa seuran omalla majalla Kuuskarissa järjestetty Talvseilaus 2023 antoi kuitenkin uskoa siihen, että pelko oli turha. Rajoituksista toipuminen vei oman aikansa, mutta juhlaan saatiin kasaan tuttu, iloinen joukko hyvän seuran, pitopöydän ja hilpeän ohjelman ääreen. Johtokunnan työhön tämä antaa mukavan piristysruiskeen – seura on entisellään ja aktiivinen. Aktiivisuus on kaiken seuran toiminnan edellytys ja elinehto.

Talvseilauksessa jaettiin tauon jälkeen seuran perin-

teisiä palkintoja. Erilaisia pystejä metsästäessäni tulini tutkineeksi palkintojen tarinoita ja historiaa. Seuran arvostetuin palkinto, Rauman Byts, on ollut seuralla vuodesta 1940 alkaen. Sen lahjoitti seuralle kauppaneuvos J. Penttilä seuran 60-vuotisjuhlassa. Ansioituneelle naisjäsenelle nykyään tarkoitettu palkinto, Joutsenkannu, on sitäkin vanhempi, sillä se jaettiin ensimmäisen kerran jo vuonna 1885. Palkinto löytyi lähes 70 vuotta myöhemmin helsinkiläisestä antikvariaatista ja sen palautti seuralle Hollmingin telakan tulkkina toiminut Edvard R. Koppe. Toinen vanha aarre on Sarvi – vuoden valtameripurjehtija, jonka lahjoitti seuralle Nils G Karlström vuonna 1889.

Osa palkinnoista on aikanaan lahjoitettu seuralle jaettavaksi veneluokassa, joka ei nykyään enää ole kovin yleinen. Hai-veneille on alun perin ollut useampia palkintoja, kuten tänä vuonna kierrosta poistunut Susannapokaali. Sääntöjen mukaan palkinto poistuu kierrosta, kun sama veneen omistaja on sen kolmesti voittanut.

Tuo määrä oli jo ylitettykin, joten palkinto meni ansaitusti uuteen kotiin. Myös Intian malja, joka nykyään jaetaan ansioituneelle naiskilpurjehtijalle, oli aikanaan lahjoitettu Hai-veneluokan palkinnoksi. Sen käyttötarkoitus on matkan varrella muutettu ja hieno palkinto saatu siten uusiokäyttöön.

Useasti jaettavien kunnianosoitusten lisäksi seuralla on monia palkintoja, joita ei ole jaettu aikoihin. Komea Kyttälän tuoppi on tullut seuralle vuonna 1969 Kyttälän sahan lahjoitamana ja se olisi tarkoitus jakaa IOR-luokan pienille veneille (alun perin kansanvene) vuosikilpailujen parhaasta yhteispistemäärästä. Business Sail Cupista jaettava Lenssi-patsas taas on ollut vasta muutaman vuoden työttömänä. Sen on lahjoittanut seuralle Erkki Paasikivi vuonna 1988.

Palkintojen taustoihin tutustuminen toi mukanaan myös ajatuksen yhden pitkään tauolla olleen kisan järjestämisestä: Spinu-pysti tervehtii meitä paviljongin eteisen lattialla ja huhujen mukaan se painaa 400 kiloa. Kuuskarin kävijöille Olavi Marvan ja Aatos Rannan lahjoittama vaikuttava palkinto on tuttu näky. Palkinto jaetaan Rauma Sea Racen pitkästä kisasta, viimeksi vuonna 2008. Se on lahjoitettu kiertämään 50 vuotta, jonka jälkeen se sääntöjen mukaan vietään Rauman Merimuseoon. Palkinto olisi määrä jakaa viimeisen kerran vuonna 2024, joten ensi vuonna Rauma Sea Racen pitää siis herätä henkiin.

Toiveenani on, että seuraan saadaan tulevalla ja seuraavalla kaudella järjestettäväksi hyviä kilpailuja. Meillä on ollut aina kyky tehdä tapahtumista onnistuneita sekä kilpailullisesti että oheistoiminnan näkökulmasta. Seuralaiset on kerta toisensa jälkeen saatu koottua talkootyöhön hyvien tapahtumien järjestämiseksi.

Tapahtumista on saatu paljon kiitosta ja on selvää, että osallistujat arvostavat sitä, että tarjolla on kilpailun lisäksi muutakin yhdessäoloa. Ja meidän osaamme järjestää!

Odotan innolla tulevia veneilykausia, kevättä ja ensimmäistä muuttolintuaaltoa, jota säänteilijät viime päivinä ovat lupailleet. Kun lehti ilmestyy, on veneilykausi jo varmasti käynnissä. Nähdään laitureilla, paviljongissa ja runsaslukuisina seuran tapahtumissa ja talkoissa!

*Keväisin terveisin
Kommodorinne Susanna*

PS. Palkintojen joukossa oli erikoinen, mutta näyttävä pallokala. Ehkä seuralla on tulevinä vuosina talvinen pilkkikilpailu?

Susanna Tevä

Tuore kommodorinne on veneillyt pikkutyöstä asti. Silloin turkulaisen perheemme ensimmäinen vene hankittiin Raumalta (Folkkari s/y Tijuana) 1970-luvun alkuvuosina. Pyytinkarin, eli TPS:n saaritukikohdan kalliot tulivat tutuksi. Oma perheeni ei ole ollut yhtä vannoutunutta veneilijäkuntaa, vaan kolme aikuista lastani harrastavat muita lajeja.

Rauman Purjehdusseuran jäseneksi liityin vasta vuonna 2010, kun minua kotisatamaprojektin jälkeen pyydettiin rahastonhoitajaksi – oli pakko kysyä, että olisiko siihen virkaan hyvä ottaa seuran jäsen?

Seuran parasta antia ovat monet hyvät ihmiset ja meidän upeat saaremme, Kuus-kari ja Äijänkari. RPS:n jäsenille terveisiä: olet jäsen seurassa, joka tarjoaa monia mahdollisuuksia.

Lähde rohkeasti mukaan tekemään ja ehdottamaan tekemistä!

TOIMIKUNNAT

Johtokunta

Johtokunnan sähköpostit:

etunimi.sukunimi@raumanpurjehdusseura.fi

Kommodori	Susanna Tevä	040 719 4845
Varakommodori	Tero Aromaa	040 554 4756
Sihteeri	Noora Niemi	045 183 4060
Rahastonhoitaja	Outi Myatt-Hirvonen	
Kilpailupäällikkö	Mikko Mäki	050 493 9351
Kuuskarin isäntä	Onni Renvall	045 164 2222
Telakkamestari	Timo Tammiala	040 523 8754
Äijänkarin isäntä	Juha Rinko	0400 721 359
Koulutuspäällikkö	Juha Grönlund	040 528 4968
Junioripäällikkö	Minna Keinänen-Toivola	044 971 6676
RPS naisten edustaja	Saara Hurme	0400 503 300

Kilpailutoimikunta:

Mikko Mäki, kilpailupäällikkö

Ossi Aalto

Lassi Koivunen

Toni Kujansuu

Sanna Kylänpää

Leevi Lindgren

Iiro Uussaari

Mico Chryssanthou

Junioritoimikunta:

Minna Keinänen-Toivola, junioripäällikkö

Ari Levomäki

Iiro Engren

Eetu Kanerva

Leena Kujansuu

Matias Toivola

Mika Toivola

Milja Vahteristo

Kuuskaritoimikunta:

Onni Renvall, pj., Kuuskarin isäntä

Jukka Seppälä, satamamestari (kotisatama)

Johanna Salonen

Leevi Lindgren

Hans Pihlajamäki

Iiris Rönnblad

Iiro Uussaari

Raili Warén

Simo Vidlund

William Myatt-Hirvonen

Mico Chryssanthou

Matkapurjehdustoimikunta:

Lauri Ämmälä, matkapurjehduspäällikkö

Jarmo Viitala

Äijänkarin isännät:

Juha Rinko, pj.
Petri Suominen
Jukka Joensuu

RPS:n naiset:

Saara Hurme, pj.
Nina Lindgren
Krista Rinko

Katsastustoimikunta:

Mika Toivola, pj.	
Henri Reivolahti, sihteeri	Sampsa Kullas
Tero Aspola	Marko Metsänvirta
Petri Fleminch	Markku Reivolahti
Kari Jokela	Timo Tammiala
Eetu Kanerva	Jarmo Viitala

Telakkatoimikunta:

Timo Tammiala, telakkamestari I
(nosto- ja laskutoiminta)

Kari Kuusisto, telakkamestari II
(rakennus- ja korjausvastaava)

Vuoromestarit:

Mika Boström	Jukka Salminen
Markku Halminen	Jarno Lahdenperä
Jarkko Kalsi	Tomi Salo

Jäsenet:

Petri Fleminch	Simo Vidlund
Olli Hyppölä	Anssi Ahlsten (varalla)
Heikki Koivisto	Markus Savolainen (varalla)
Matti Kokkala	Lauri Malmi (varalla)
Henri Reivolahti	Tarmo Ojala (varalla)
Atso Tulosmaa	

ARK TAKALA OY

Asiakaslähtöistä arkkitehtuuria jo vuodesta 1992

office@arktakala.fi

www.arktakala.fi

Seuran säännöistä ja käytännöistä

VIRALLISET KOKOUKSET

Seuran kevätkokous pidetään keväällä maaliskuuhuhtikuussa, jolloin sääntöjen mukaisesti hyväksytään edellisen kauden tilit ja toiminta.

Syyskokous on lokakuussa ja siinä päätetään tulevasta budjetista, toimintasuunnitelmasta, jäsen- ja toimintamaksuista sekä tehdään henkilövalinnat johtokuntaan ja toimikuntiin.

JOHTOKUNTA

Seuran syyskokous valitsee johtokunnan, joka koordinoi seuran toimintaa. Johtokunta kokoontuu kuukausittain heinäkuuta lukuun ottamatta.

JÄSEN- JA VENEREKISTERI

Tiedot ylläpidetään Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n rekisteriohjelma Suulissa, johon jokainen jäsen pääsee kirjautumiskäli jäsen-tietoihin on liitetty sähköpostiosoite. Jäsen voi itse muuttaa yhteystietojaan sekä tamaan liitto ID:llään, rkastella venetietojaan. Muutokset yhteystiedoissa voi ilmoittaa myös seuran nettisivujen lomakkeella kuten myös venetietojen muutokset. Muutokset hoituvat myös ilmoittamalla sihteerille.

JÄSENLUOKAT

Juniorijäsen	alle 18-vuotias jäsen
Nuorisojäsen	18–23-vuotias jäsen
Seniorijäsen	yli 23-vuotias jäsen
Puolisojäsen	puolisijäsenyyttä voi hakea seniorijäsenen puoliso

Vapaaajäsen

vapaaajäsenyyttä voi hakea jäsen, joka täyttää seuraavat ehdot:

- RPS:n jäsen vähintään 30 vuoden ajan
- Vähintään 65-vuotias

län mukaan tapahtuvat jäsenluokkien muutokset (juniori, nuoriso, seniori) tehdään automaattisesti jäsenrekisteriin. Muiden muutosten suhteen käytännöt ovat:

- Vapaaajäsenyyttä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella RPS:n johtokunnalta. Vapaaajäseniltä peritään jäsenmaksu, joka kattaa edelleen SPV:lle suoritettavan maksun.
- Kahden seniorijäsenen taloudesta voidaan toinen jäsen muuttaa pyynnöstä puolisojäseneksi. Kirjallinen vapaamuotoinen hakemus tehdään johtokunnalle.
- Puolisojäsenen erotessa seniorijäsenestä muutetaan puolisojäsenen luokka automaattisesti seniorijäseneksi ilman eri pyyntöä.
- Puolisojäsenen jäädessä leskeksi säilytetään jäsenluokka entisellään.
- Jäsenluokkien muutokset tulevat voimaan hakemusta seuraavan kalenterivuoden jäsenmaksun osalta. Takautuvasti muutoksia ei voi hakea.

Kahden vuoden maksamaton jäsenmaksu tulkitaan eroamiseksi seurasta ja johtaa jäsenen poistamiseen jäsenrekisteristä.

SEURAN ANSIOMERKIT

Seuran ansiomerkit ovat pronssinen, hopeinen ja kultainen seuran kiitollisuuden merkki sekä kunniamerkki. Ansiomerkkejä jaetaan aktiivisesta seuratoiminnasta seuran 5- ja 10-vuotisjuhlien yhteydessä. Lisäksi erityisen ansioitunutta pitkäaikaista jäsentä voidaan kiittää kunniajäsenyydellä.

TIEDOTUS

RPS:n päättiedotuskanavana toimivat seuran nettisivut osoitteessa

www.raumanpurjehdusseura.fi.

Sivuilta löytyvät seuran tärkeimmät tapahtumat sekä toimihenkilöiden nimet ja yhteystiedot.

Seuralla on myös sähköpostituslista, jolle voit ilmoittaa sähköpostiosoitteesi seuran nettisivuilta löytyvällä lomakkeella ellet ole sitä jo liittymislomakkeella pyytänyt lisäämään. (Seura / Jäsenasiat / Yhteys- ja venetietojen muutokset).

Tapahtumista ja tilaisuuksista ilmoitetaan myös paikallisessa printtimediassa (Länsi-Suomi, Raumalainen) yhdistysten muistilistalla. Lehti-ilmoituksissa on seuran logo.

Ahtiainen on seuran vuosittain ilmestyvä tiedotuslehti. Juhlavuosina ilmestyy Ahti-lehti.

Kuuskarin paviijonki

Kuuskarin saari sijaitsee Rauman pohjoispuolella Tuomoniemen takana osoitteessa Kuuskarintie 76. Autolla ajo Kuuskarintielle tapahtuu Tuomoniementien kautta. Meritulientien päässä on vain kevyen liikenteen väylä.

Kuuskariin tultaessa sähköinen portti avautuu jäsenavaimella portin vasemmalla puolella kaiteessa olevasta avainkytkimestä tai isännältä lunastettavalla kauko-ohjaimella. Numerokoodilukko on tarkoitettu vain poikkeustilanteita varten (viranomaiset, huolto, unohtuneet avaimet tms.) ja koodin saa tarvittaessa Kuuskarin isänniltä tai johtokunnan jäseniltä. Koodi vaihdetaan satunnaisin aikavälein.

Portti sulkeutuu automaattisesti. Ulos ajettaessa portti aukeaa automaattisesti tai painamalla kaiteessa olevaa vihreää nappia. Lisäohjeita löydät seuran nettisivujen Kuuskarin-osioista.

Jäsenet voivat lunastaa jäsenavaimen porttiin ja saunoihin Koti-Vakasta (Kauppatie 6, Rauma) henkilöllisyystodistuksen esittämällä. Avaimen hinta on 10 €. Juniorien avaimista kerrotaan myöhemmin Junioritoimintasuudessa.

Paviljonkirakennus on tarkoitettu seuran juhlien, kokousten ja kilpailujen järjestämipaikaksi. Lisäksi sitä käyttävät seuran yhteistyökumppanit. Jäsenet voivat vuokrata paviljonkia omien juhliensa viettopaikaksi erillistä korvausta vastaan. Seuran nettisivuilta näkee varaustilanteen ja yhteystiedot. Edellä mainittu jäsenavain ei sovi paviljonkiin.

Kuuskarin saunat ovat kaikkien seuralaisten käytössä. Jos saareissa on jokin yksityistilaus, pyritään toinen sauna pitämään

seuralaisten käytössä. Muistathan tällöin kun-
nioittaa vieraiden rauhaa ja yksityisyyttä. Sau-
noissa ei ole erillistä varausjärjestelmää joten
saunojat ovat sopineet itselleen ajat tai sau-
noneet yhtä aikaa.

Pienemmassä saunassa on sähkökiuas.
Aikakytöntä kääntämällä saunasta saa hyvät
löylyt n. 30 min. kuluttua. Maximi päälläoloai-
ka on 4 tuntia. **Lämminvesivaraaja on aina
päällä. Siitä huolimatta säästä vettä, älä
lotraa!**

Iso sauna on puulämmitteinen ja vaatii noin
tunnin lämmityksen. Poista tuhkat pesästä
aina ennen lämmityksen aloittamista. Tuh-
ka-astia sijaitsee ulkona saunarakennuksen
päädyssä. Tuhka-astia tyhjennetään ranta-
kivikkoon. Puuvaja sijaitsee jollarannassa ja
lukkoon sopii jäsenavain. **Varmista että seu-
raavalla saunojalla on polttopuuta valmiina
saunalla.**

Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetil-
at lähtiessäsi. Jätä kaikki sisäovet auki tuu-
letuksen parantamiseksi. Varmista ulko-ovien
lukitus. Tyhjä pantilliset muovipullot sekä
tölkit voi jättää paviljongin terassilla olevaan
astiaan, josta seuramme juniorit hoitavat ne
pois. Lasipullot ja roskat jokainen vie itse pai-
koitusalueella olevaan keräyspisteeseen.

Rannan junioripukuhuoneet on tarkoitettu
varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa
mennä vettä valuvana, vaan märät varus-
teet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei
myöskään säilytetä henkilökohtaisia tavaroita.

Veneet – Jollarannan slipillä olevat seuran
omistamat optimistijollat ja kaksi Laseria ovat
seuralaisten käytettävissä. Tarkempia tietoja
veneiden käytöstä voi kysyä junioripäälliköltä.
Seuran moottoriveneet eivät ole seuralaisten
yleisessä käytössä ja tästäkin saa lisätietoa
junioripäälliköltä. Seuran jäsenten kevytve-
neille osoitetaan paikat parkkipaikan laidalta
nurmialueilta. Rannan suuleissa säilytetään
vain erikseen sovittaessa tavaroita, pääpaino
on seuran oman kaluston säilyttämisessä.

Nosturia käytetään pienten veneiden nos-
toon ja laskuun. Nosturin käyttö on sallittua
vain siihen perehdytetyille käyttäjille. Perehdy-
tystä voi tiedustella juniori- ja kilpailutoimikun-
tien jäseniltä. Nosturilaituriin ei saa kiinnittyä.
Tyhjä trailerit on siirrettävä välittömästi pois
nosturilta parkkipaikalle. Suulissa on apuväli-
ne helpottamaan trailerien siirtelyä.

Kuuskarin etelärannalla sijaitsevan **koti-
sataman** laituripaikat ovat ainoastaan pai-
kan lunastaneiden seuran jäsenten käytössä.
Kotisatamasta vastaa satamamestari.

Saaren pohjoispuolen laiturit on tarkoitettu
seuralaisten käyttöön kilpailuiden ja muiden
tilaisuuksien yhteydessä. Laituripaikkoja ei
vuokrata, eikä niitä ole tarkoitettu pitkäaikai-
seen veneiden säilytykseen. Pitkään pistolai-
turiin voi kiinnittyä tilapäisesti meren puolelle.
Mantereen puoli pidetään tyhjänä kevytvene-
purjehdukselle.

Talkoita järjestetään tarpeen mukaan.
Ajankohdat ilmoitetaan nettisivuilla, lehti-
ilmoituksin tai muilla keinoin. Jos jokin asia
on epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä hoi-
tamaan niin ilmoita asiasta isännille. Yhteys-
tiedot löytyvät saunarakennuksen ilmoitus-
taululta. Työkaluja ja joitain tarvikkeita löytyy
varastosta, lukkoon sopii jäsenavain. **Palauta
lainaamasi työkalut omille paikoilleen.**

Telakka

RPS:n telakka sijaitsee II-Petäjäksessä. Tela-
kalla on venenosturi, mastonosturi, vene-
suulit, ulkosäilytystilat, mastonsäilytysuuli,
vesipiste, pesupaikka, laiturit ja wc. Tulossa
on myös maalien, liuottimien, työkalujen ja
kaasupullojen säilytyskontti.

Telakka-alueella saa säilyttää vain seuraan
rekisteröityjä veneitä.

Telakan portti on sähköinen ja aukeaa
Koti-Vakasta lunastamalla avaimella tai kau-
ko-avaimella (lätke), joita saa ostaa Kuuska-
rin isännältä Onnilta. Telakalta poistuttaessa

autolla portti aukeaa automaattisesti, lätkälä tai painamalla mustaa nappia koneiston sivulta.

Keväällä veneiden laskupäivät ovat perjantaisin ja maanantaisin. **Syksyiset nostopäivät** ovat lauantaisin. Varauskirja nostoihin ja laskuihin on telakkatoimiston seinällä olevassa laatikossa. Laskutus suoritetaan varauskirjan merkintöjen mukaan. Mikäli suunniteltuna lasku- tai nostopäivänä ilmoitautuneita veneitä on alle neljä (4), toimenpite siirretään viikolle tai seuraavaan lasku- tai nostopäivään. Erityisesti myöhäiseen syksyyn jääviä nostoja tullaan yhdistämään kulujen hillitsemiseksi.

Telakka toimii talkootyöllä. Nosto- ja laskupäivinä nosturin kuljettaja ja hänen apulaisensa ovat talkoissa sinua varten. Muista ottaa itsellesi veneesi telakointiin myös kaksi (2) apulaista. Lisäksi on huolehdittava, että telakointivarusteet ovat asianmukaisessa kunnossa.

Paineilmakompressorია, jolla voi täyttää trailerin renkaat, säilytetään mastosuulissa. Suuliin sopii Koti-Vakasta lunastamasi avain.

Mastonosturi on tarkoitettu vain mastojen nostoihin. Suorita rikaus niin, että et turhaan pidä venettäsi rikausnosturin alla. Vie mastosi pois rikausalueelta mahdollisimman nopeasti. Riisi purjeet, irrota puomi ja valmistelet maston nosto ennen nosturin alle siirtymistä, sillä syksyllä on helposti ruuhkaa.

Mastosuulissa voit säilyttää mastoa, vaikka sinulla ei olisi suulipaikkaa. Pienet mastot laitetaan ylimmille telineille. Suulissa on taljat mastojen nostoa varten. Laita mastoon nimesi sekä yhteystietosi siirtojen ja vahinkojen varalta.

Telakan laiturit on tarkoitettu vain nostettavien ja laskettavien veneiden käyttöön. Veneet on siirrettävä laiturista ennen seuraavaa telakointipäivää. Nostoallas on pidettävä aina vapaana hätätapausten varalta. Nostoaltaassa ei saa säilyttää veneitä.

Venepaikat ulkoalueella on varattava telakkamestarilta. Veneiden säilytyspukit ym. varusteet on telakointiin välillä järjestettävä siististi kasoihin. Kaikkiin trailereihin on merkittävä selkeästi omistajan nimi! Sähköä saa käyttää vain sähkötyökalujen käyttöön, ei veneen lämmittämiseen. Jos sinulla on tarve lämmittää venettä, ota yhteys telakkamestariin.

Pienveneille ja niiden trailereille on säilytyspaikka suulien 2 ja 8 takana. Säilytysmaksu on puolet ulkosäilytysmaksusta (tällä hetkellä 50 euroa). Kaikkiin trailereihin on selkeästi merkittävä omistajan nimi! Pienveneiden pohjanpesu on mahdollista pesupaikalla olevalla painepesurilla. Telakkatoimiston varauslaatikossa on vihko, johon tulee merkitä pesun päivämäärä ja jäsenen nimi, jotta telakkamestari tietää laskuttaa pesumaksun (10 euroa/pesu). Tavoitteena on, että pienveneet eivät käytä elionestomaalia, vaan pohja pidetään puhtaana pesemällä.

Venusuulit ovat osakkaiden käytössä. Niitä voidaan vuokrata myös eteenpäin seuran jäsenille. Tietoja mahdollisista vapaista tai vuokrattavista suulipaikoista saa ilmoitustaululta tai telakkamestarilta. Samat säännöt pätevät niin suuleissa kuin ulkonakin. Palotarkastuksen jälkeen suulit ja telakka-alue ovat olleet siisteinä, joten pidetään ne siisteinä jatkossakin!

Roskat on vietävä roskalaatikkoon.

Jätteet tulee kierrättää. Ongelmajätteet tulee toimittaa Hevossuon jäteasemalle. Telakan jäteastia on tarkoitettu vain sellaiselle kaatopaikkajätteelle, jota ei voida kierrättää. Veneiden elionestomaali on ongelmajätettä, joka on poistettaessa kerättävä talteen. Huolehdithan osaltasi, ettei telakalla tarvita kalliita maaperän puhdistusoperaatioita!

Pohjan puhdistus on nyt mahdollista suorittaa isoon painepesuriin liitettävällä vesi-/hiekkapesulaitteella jätelavan meren puoleisella hiekka-alueella. Telakkamestari jakaa laitteen käyttövuorot ja laskuttaa vedestä sekä laitteen käytöstä. Hiekan jokainen hankkii

itse. Kaikki hiekka sekä eliönestomaali tulee kerätä talteen ja toimittaa Hevossuolle. Heinäkuun lopulla tullaan jälleen järjestämään pohjanpesutilaisuus, jolloin on mahdollisuus pestä niiden veneiden pohjat, joissa ei ole eliönestomaalia. Tavoitteena on tässäkin vähentää mereen päätyvää myrkyllistä ainesta.

Ilmoitustaululla on ajankohtaista asiaa telakan toiminnasta. Taululle voi myös laittaa ilmoituksia myytävistä veneilytarvikkeista sekä suuli- tai kotisatamapaikan myynnistä tai vuokrauksesta.

Jos havaitset jossain laitteessa tai kohteessa vikaa ja vaaran riskin, keskeytä työ/toiminta heti ja ilmoita asiasta viipymättä telakkamestarille!

Mikäli veneen omistajalla on seuran maksuja hoitamatta, venettä ei nosteta tai lasketa.

VENEIDEN KATSASTUS

Suomen Purjehdus ja Veneily ry edellyttää jäsenseurojensa jäsenten veneiltä vuotuista katsastusta. Tämän vaatimuksen taustalla on asetus huvialusten lipuista 18.3.1983/292, jonka mukaan veneilyseuralalla on oikeus käyttää virallista veneilyseuran logolla varustettua Suomen lipuksi vahvistettua lippua. Tämän oikeuden ehtona on, että seura valvoo lipun käyttöä ja veneellä on seuran antama todistus oikeudesta käyttää lippua. Tällainen todistus on venetodistus, jonka voimassaolo edellyttää vuotuista katsastusta.

Katsastusluokkia on neljä: vaativin eli luokka 1 avomeriolosuhteisiin pitkille matkoille tarkoitetuille veneille, luokka 2 meriolosuhteisiin rannikkojen läheisyydessä, luokka 3 saaristo-olosuhteisiin ja sisävesistöihin sekä luokka 4 suojaisille vesialueille. Katsastusvaatimukset koskevat sekä veneen rakennetta että varustelua. Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n nettisivuilta löytyy tarkempia tietoja katsastuksesta, luokista ja varusteista. Katsastussäännöt päivitetään vuosittain.

Katsastus on joko viiden vuoden välein suoritettu peruskatsastus tai väli vuosina

suoritettava vuosikatsastus. Peruskatsastus käsittää sekä runkokatsastuksen että yksityiskohtaisen varustelukatsastuksen. Vuosikatsastuksessa todetaan veneen kunnan olevan edellisen peruskatsastuksen tasolla tai vaadittujen korjausten tulleen hoidetuksi.

Seuran rekisteriin ensimmäistä kertaa tulevalle veneelle suoritetaan aina peruskatsastus riippumatta siitä, onko kyseessä uusi tai käytetty vene tai omistajana uusi tai vanha jäsen. Samoin omistajan vaihtuessa suoritetaan aina peruskatsastus.

Kannustimena katsastukselle on – paitsi sitä seuraava seuran lipun käyttöoikeus ja oikeus kiinnittyä kotisatamaan sekä telakoida vene seuran telakka-alueelle – myös usean vakuutusyhtiön antama katsastuslennus vakuutusmaksuun.

Seuran nettisivuilla ilmoitetaan katsastusajankohdat ja paikka sekä katsastajien nimet yhteystietoineen. Uusi jäsen voi halutessaan ottaa yhteyttä johonkin katsastajaan saadaksesen lisätietoa asiasta.

Äijänkari

Saaritukikohta Äijänkari sijaitsee Uudenkaupungin saaristossa Kuusiston saaren länsireunalla olevassa niemessä. Matkaa Lyökin vanhalta luotsiasemalta etelään on noin 2 meripeninkulmaa. Venelaiturit ovat niemen itäpuolella ja ne ovat suojaisia kaikilla tuulilla paitsi pohjois-koillisella tuulella. Pitkässä rannan suuntaisessa laiturissa on vettä yli 2 metriä ja poijukiinnitys veneille. Kiinteän laiturin edessä vettä on vähemmän. Aallonvaimennuslaiturissa on rannan päässä matalampaa. Laitureissa on tilaa yli kahdellekymmenelle veneelle. Rantauduttaessa on varottava sataman itäreunalla olevaa matalaa, joka on merkitty kahdella reimarilla.

Saaren lukkoihin sopii seuran jäsenavain. Sauna- ja satamaohjeet löytyvät rantamökin seinältä. **Äijänkarin isännät** pitävät saaren

kunnossa talkoilla yhdessä seuran jäsenistön kanssa. Saaren isäntien yhteystiedot ovat nettisivuilla ja mökin seinällä. Jos saarella on jokin asia epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä korjaamaan, ilmoita asiasta isännille.

Vieraskirja on rannassa olevassa mökissä. Kirjoitathan siihen veneen ja miehistön nimet sekä tietyksi muutaman rivin kokemuksistasi saarella. **Saunan varauskirja** on samassa mökissä. Saunomisaikaa voi varata enimmillään yhden tunnin venekuntaa kohden. Ruuhka-aikoina (viikonloppuisin) on hyvä jättää tyhjäksi miesten ja naisten sauna-ajat (19–22). Sauna sekä pesu- ja pukuhuone ovat saunavuorolaisten käytössä varauskirjan mukaisen ajan.

Sauna on saaren länsirannalla. Saunaan tulee sähköpumpulla merivettä ja kaivosta makeaa vettä. Kaivon vesi on ensin pumppattava ”vesitorniin”, jossa on suodattimet poistamassa vedestä epäpuhtauksia. Käytä kiukaalle ja vesipataan vain makeaa vettä ruostumisen vähentämiseksi. Polttopuita on saunarakennuksen pohjoispäädyn puuvajassa tai itärannan puukatoksessa. Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuoneilat lähtiessäsi. Huolehdi, että seuraavalla saunojalla on vettä vesitornissa ja polttopuita pilkottuna. Saunan vieressä oleva puucee on tarkoitettu ainoastaan saunavuoron varanneen venekunnan käyttöön. Toinen puucee sijaitsee lähellä laitureita ylärinteessä.

Kulkiessasi saarella käytäthän vanhoja polkuja, sillä saaren luonto on hyvin haavoittuvaista. Keväisin on linnuille annettava pesimärauha ja vältettävä liikkumista rannoilla. Naapurin maat katkaisevat purjehdusseuralaisten yhteyden muuhun saareen. Älä kulje naapurin tontin läpi vaan käytä soutuvenettä siirtymiseen. Seuran **soutuvene** on kaikkien käytössä. Vie aivot vajaan käytön jälkeen ja vedä vene riittävän ylös maihin.

Grillikatoksessa voit valmistaa ruoat grillissä tai hellalla, savustaa kalat ja lämmittää

vedet padassa. Rantavajan pohjoispäässä on pöytä tiskaukseen.

Seuran lippu nostetaan salkoon saareen saavuttaessa ja lasketaan lähtiessä noudattaen Suomen lipun liputusohjeita. Seuran viiri pidetään muina aikoina tangossa purjehduskauden ajan.

Puuceetä käytäessä muista laittaa säiliöön turvetta. Omatoiminen kävijä voi myös tyhjentää puuceen jätteastian kompostiin.

Komposti on saarella puuceen vieressä. Kompostiin voi viedä kaikki maatuivat jätteet mm. kahvinpurut ja ruuanlopot. Muut **jätteet** jokainen veneilijä vie pois saaresta itse.

Sähköä Äijänkarissa riittää valaistukseen ja veneiden akkulatorien lataukseen laiturilla. Veneen lämmittämiseen sähkö ei riitä.

Muu toiminta

RAUMAN PURJEHDUSSEURAN NAISET

RPS:n naistoimikunta on toiminut aktiivisesti jo yli 40 vuotta ja tukenut erityisesti junioreita mm. stipendein. Vuosittain naiset ovat järjestäneet erilaisia tapahtumia niin virkistytymisen kuin varainhankinnan puitteissa. Toimintaa motivoi mukava yhdessäolo samanhenkisten naisten parissa – tervetuloa mukaan!

JUNIORITOIMINTA

Rauman Purjehdusseuran junioreiden toiminnan pääpaino on kesäkaudessa. Touko–kesäkuussa Kuuskarissa toimii optikoulu maanantaisin klo 18–20. Jollakoulussa harjoittelaan purjehduksen perusteita. Jatkoryhmät toimivat tiistai-iltaisina ja valmentaja on tarvittaessa ohjaamassa kilparyhmää. Talvella pyritään järjestämään erilaista toimintaa. Tietoa näistä saa Länsi-Suomen seurapalstalta, seuran nettisivuilta sekä junnujen sähköpostilistalta.

RPS:n jollat ovat jäsenten käytettävissä. Luvan purjehduksille saa käytyään seuran

optikoulun tai purjehduskoulun. Vanhempien läsnäolo omalla ajalla tapahtuvien purjehdusten aikana on suotavaa. Omalla ajalla tapahtuvat purjehdukset tehdään omalla vastuulla. Moottoriveneet ovat käytettävissä vain erikseen sovittaessa.

Seuran jäsenavain sopii myös juniorisuikeihin. Jos vanhemmat eivät ole jäseniä/avaimenomistajia, avaimen voi lainata juniorivastaavalta noin päivää ennen tarvetta. Omia avaimia juniorit eivät voi lunastaa.

Rannan pukuhuoneet on tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettä valuvana, vaan määritellyt varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä omia tavaroita.

KILPAILUTOIMINTA

RPS on urheiluseura, joten tärkeänä painopisteenä on purjehduskilpailujen järjestäminen. Seura järjestää vuosittain yli 10 purjehduskilpailua kölveneille. Kilpaileminen seuran sisäisissä kilpailuissa on oiva tapa kehittää ja kasvattaa omaa purjehdustaitoa sekä -kokemusta.

Juniori- ja kevytvenepurjehtijoille järjestetään valmennusta tarpeen mukaan.

MATKAPURJEHDUS

Seuran yhteisillä eskaadereilla on ollut pieni tauko ja perinnettä on tarkoitus elvyttää. Aiempi vuosina matkat ovat suuntautuneet Ruotsiin, Baltiaan, Saimaalle ja Ahvenanmaalle. Joinakin vuosina eskaaderin sijaan sovitaan yhteisiä tapaamispaikkoja. Ota yhteyttä johtokuntaan mikäli sinulla on halua olla mukana järjestämässä tällaista toimintaa ja esimerkiksi ideoita kohteista tai reiteistä.

KOULUTUSTOIMINTA

RPS järjestää koulutustapahtumia yhdessä eri alojen asiantuntijoiden kanssa. Tarkoituksena on lisätä veneilytaitoja ja -turvallisuutta. Kurssin aihepiiri voi olla myös rennommin

vaikkapa veneruuan parista. Tarkemmat tiedot ilmoitetaan seuran nettisivuilla ja sanomalehti Länsi-Suomessa. Jos olet kiinnostunut järjestämään koulutustoimintaa, ota yhteyttä koulutuspäällikköön.

SEURAN JUHLAT

Talven huipputapahtuma on **Talvseilaus**, jossa jaetaan osa edeltävän purjehduskauden palkinnoista. Juhlissa pukeudutaan yleensä tummaan pukuun, ellei kutsussa toisin mainita. Usein Talvseilauksessa on jokin teema, joka näkyy niin juhlijoiden pukeutumisessa kuin ruokapöydässä.

Helmi-maaliskuussa on **Kuuskarin talvipäivä**, johon kuuluu erilaista ulkoilullista ohjelmaa lapsille ja aikuisille. Tarjolla on syötävää ja juotavaa erillistä korvausta vastaan.

Purjehduskausi avataan keväällä **lipunnostolla** ja päätetään syksyllä **lipunlaskuun** Kuuskarin paviljongilla. Lipunnostossa kerrotaan tulevan kauden tapahtumista ja teemoista. Lipunlaskussa jaetaan purjehduskauden palkinnot. Juhlallisen tunnelman lisäksi tarjolla on kahvia ja kakkua.

Purjehduskilpailuiden yhteydessä pidetään erilaisia epävirallisia tapahtumia.

Myös juhlista kerrotaan nettisivuilla ja Länsi-Suomessa.

Seuran maksut vuonna 2023

JÄSEN- JA LIITTYMISMAKSUT

Vuosittainen jäsenmaksu

Seniori	65 €
Puoliso	35 €
Nuoriso (18–23v)	30 €
Juniori (alle 18v)	30 €

Vapaajäsen maksaa kulloinkin SPV:n liittomaksun, tällä hetkellä 13,5 €.

Vapaajäsenyyttä voi anoa vapaamuotoisella kirjallisella hakemuksella johtokunnalta, kun on täyttänyt 65 vuotta ja ollut seuran jäsen vähintään 30 vuotta.

Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista.

Liittymismaksu

Seniori	600 €
Puoliso	0 €
Nuoriso	250 €
Juniori	25 €

TELAKKAMAKSUT

Veneiden nostot/laskut

0–2,9 t	60 €
3–5,9 t	85 €
6–12 t	110 €

Oman kuljetuksen tai trailerin käytöstä annetaan 10 €:n alennus. Vain yksi alennus nostoa/laskua kohden.

Veneiden säilytys

Ulkosäilytys	100 €
Suuli 11 m	200 €
Suuli 13 m	250 €
Suuli 15 m	300 €
Seuran omistamien suulipaikkojen vuokra	400 €

Hälytysmaksu vuokravapauden piirissä olevissa suuleissa 25 €

Ulkosäilytys- ja suulipaikkaan sisältyy sähköä 100 kWh/vuosi, ei sisällä lämmitystä. Ylimenevä osuus laskutetaan kulutuksen mukaan.

Rakennustilan vuokra

Rakennustila 1/1	400 €/kk
Rakennustila 1/2	200 €/kk

Kesäkuukausilta kesä-elokuu alennus 50 %. Sähkö laskutetaan kulutuksen mukaan.

VENEMAKSU

Seuran rekisterissä olevista moottori- ja purjeventeistä peritään venemaksu, joka on suuruudeltaan 40 €. Venemaksuun sisältyy veneen katsastus.

KOTISATAMAN LAITURIVUOKRAT

86,50 € / leveysmetri / kausi

Seuran myytävät tuotteet

Koti-Vakka (Kauppakatu 9, Rauma):

- Veneen perälippu (seuran lippu), koot 44x72, 55x90, 66x108, 80x131
- Veneenomistajan viiri
- Kravatti
- Klubimerkki

RPS:n naiset:

- Solmioneula
- Kokardi
- Kaulakoru
- Pinssi

Johtokunnan jäsenten esittely

1. Kerro lyhyesti itsestäsi
2. Kuinka kauan olet ollut RPS:n jäsen?
3. Mikä on parasta RPS:ssä?
4. Mikä on paras paikka Suomen saaristossa?
5. Roolisi RPS:n johtokunnassa?
6. Mitä sinä haluat ja voit tehdä johtokunnan jäsenenä seuran hyväksi?
7. Mitä haluaisit sanoa RPS:n jäsenille?

Timo Tammiala

1. Olen Timo Tammiala, RPS:n telakkamestari vuodesta 2019 alkaen. Olen kohta 70-vuotias kolmen lapsen isä ja viiden lapsen isoisä, ja asun Vanhassa Raumassa. Elämäntyöni olen tehnyt laivastossa ja merivartiostossa eri aluksilla ja alueilla. Purjehdus on ollut oleellinen osa elämäniä sekä omalla, että Suomen Purjelaivasäätiön aluksilla.
2. Liityin Seuran jäseneksi vuonna 2006 oltuani sitä ennen SSP:n jäsen ja katsastaja.

3. RPS on hyvä, perinteinen seura, jonka jäsenet ovat mukavia. Parasta seurassamme on hyväkuntoinen ja kohtuuhintainen telakka sekä Äijänkarin tukikohta.
4. Turun saaristossa on useita hienoja luonnonsatamia, mutta hienoimmat paikat löytyvät Pohjois-Ahvenanmaalta. Ehkä kaikkein hienoin paikka siellä on Djupviken.
5. Olen toiminut telakkamestarina vuodesta 2019 alkaen ja tehtäväni on tuoda esille korjaustarpeet ja saada johtokunnalta hyväksyntä rahoitukselle. Laadin myös telakan toimintasuunnitelman ja vuosikertomuksen. Tärkein työ kuitenkin tapahtuu telakalla, jossa telakkatoimikunnan kanssa teemme pienehköjä huoltoja ja korjauksia pitäen paikat kunnossa ja siistinä, sekä laskemme ja nostamme veneitä.
6. Telakkamestarina näen, että telakka on seuramme tärkein omaisuus, jonka haluan pitää kunnossa ja toimivana. Kehitämme toimintaa siellä joka vuosi ja valvomme,

Noora Niemi

1. Olen liikkunut merellä lapsesta asti.
Purjehdus on tullut mukaan jollakoulun ja meripartion kautta.
2. Olen ollut 10 vuotta jäsenenä.
3. Laaja ja aktiivinen jäsenistö, sekä monipuolisen toiminnan mahdollistavat puitteet.
4. Aiemmin Porin kiviset vedet, koska isovanhempieni mökki on siellä. Nykyään Saaristomeri syvine vesineen.
5. Toimin sihteerinä nyt ensimmäistä vuotta.
6. Tuon nuorempien jäsenten ääntä kuuluviin ja huolehdin osaltani, että seura pysyy elinvoimaisena.
7. Tulkaa rohkeasti juttelemaan johtokunnan jäsenille, jos on ideoita, toiveita tai murheita!

että rakennukset ja nostolaitteet ova turvallisia. Nostojen ja laskujen yhteydessä opastamme myös uusia veneilijöitä ja valvomme, että veneet ovat kunnossa ja turvallisia vesille laskettaessa.

7. Kaikkien veneilijöiden tärkein asia on turvallisuus sekä telakalla, että vesillä. Huoltaessanne venettä telakalla, kiinnittäkää ensiksi huomiota, että pukit ja raput ovat tukevasti kiinni ja työkalut turvallisia. Seuraavaksi varmistakaa läpiviennit ja muut katsastuksessa esille tulevat turvallisuuskohteet ja lopuksi vasta kylkien vahaus ja pohjan maalaus. Veneen läpiviennit, koneen huolto, takilan oikea kiristys, rustirautojen kunto yms. tulisi olla jokaisen kipparin tiedossa. Jos olet epä-tietoinen tai epävarma, kysy kaverilta tai viimeistään katsastajalta! Vesillä ollessanne arvioikaa omat kykynne ja veneen ominaisuudet tehdessänne reittisuunnitelmaa ja säätiedotusta selatessanne.

Juha Grönlund

1. Olen intohimoinen vesilläliikkuja
2. Jäsenenä vuodesta 1989
3. Seura mahdollistaa monenlaista hauskaa ja hyödyllistä toimintaa yhdessä muiden samanhenkisten kanssa
4. Raumanmeren eteläosat, Saaristomeren kansallispuisto
5. Koulutuspäällikkö
6. Haluan saada purjehduksesta kiinnostuneita lähtemään rohkeasti mukaan mahtavaan harrastukseen ja jopa elämäntapaan
7. Ollaan yhdessä kehittämässä seuraa, jolla on vahvat perinteet.

Mikko Mäki

1. Olen raumalainen, intohimoinen purjehtija ja vesilläliikkuja. Työstenkelen myös meriteknologian parissa, sekä olen koulutukseltani veneteknologian insinööri. Perheeseeni kuuluu puolison lisäksi kaksi lasta, koira ja purjeverene, jonka kotisatama on Kuuskari.
2. Olen liittynyt RPS:ään vuonna 2007.
3. Laaja jäsenistö ja hienot puitteet tekemiselle ja kilpailujen järjestämiselle.
4. Purjehtijalle matka on määränpäättä tärkeämpi. Parhaita paikkoja ovat kaikki uudet ja mielenkiintoiset luonnon- tai palvelusamat, joihin pääsee tutustumaan, sekä maisemat matkalla niihin.
5. Kilpailupäällikkönä vuodesta 2021.
6. Itse olen henkeen ja vereen kölivenekilpapurjehtija, ja tavoitteeni on aktivoida seuran lähialueen kölivenekilpapurjehdusta. Haluan järjestää Raumalle mieleenpainuvia purjehduskilpailuja.
7. Purjehditaan yhdessä niin kilparadoilla kuin muuten vaan! Kannustan kaikkia aktiiviseen seuratoimintaan – yhdessä tekeminen on seuratoiminnassa parasta.

Saara Hurme

1. Harrastan puuveineilyä Sydilla-veneelläni.
2. Olen ollut jäsen 80-luvulta lähtien.
3. Kuuskarissa on aina mukava tavata tuttuja erilaisten tapahtumien ja kilpailujen yhteydessä.
4. Paras paikka saaristossa on Raumanmeri.
5. Aloitin johtokunnassa RPS-naisten myötä. Nykyään olen mukana myös koulutustoiminnassa ja vastaan Kuuskarin varauksista.
6. Haluan omalla aktiivisuudellani olla mahdollistamassa seuran toimintaa.
7. Uudet ja vanhat jäsenet mukaan tapahtumiin. Meitä on koolla iloinen joukko! Hyvässä seurassa hauskuus tiivistyy 😊

NIPROMECC Group

toivottaa lukijoille
turvallista purjehduskesää!

NIPROMECC Group

Pro added.

www.nipromec.com | info@nipromec.com | +358 102 193 000
Nortamonkatu 18, 26100 Rauma | PL 20, 20781 Kaarina

Kuuskarin kuulumisia

Keväinen tervehdys Kuuskarista! Vuosi 2022 oli Kuuskarin osalta hyvin tavanomainen. Parin vuoden hiljaiselon jälkeen vuokraustointi elpyi mukavasti ja paviljongilla järjestettiin erilaisia tapahtumia. Myös saunoja kävi kiitettävästi kauden loppuun saakka.

Tänä vuonna Kuuskarissa on tarkoitus panostaa vedenalaisiin toimenpiteisiin, kuten pohjoisrannan poijuketjujen vaihtoon. Kuten

aina, haluan jälleen rohkaista seuralaisia aktivoitumaan yhteisen omaisuutemme ylläpitoon sekä viettämään aikaa saaren hienoissa puitteissa!

Hyvää purjehduskautta kaikille ja nähdään Kuuskarissa!

*Onni Renvall
Kuuskarin isäntä*

Kuuskarin kesätyöntekijät 2022

Nimi?

Santeri Aaltonen

Ikä?

16-vuotias

Miten päädyit/ miksi halusit kesätöihin RPS:lle

RPS oli tullut tietooni partion kautta, ja kun kuulin mahdollisesta kesätyöstä Kuuskarissa, tahdoin hakea siihen.

Mikä on taustasi purjehdusseurassa?

Omaa taustaa minulla ei ole Purjehdusseurassa.

Mikä oli hauskinta kesässä?

Hauskinta kesässä oli ulkona työskentely.

Nimi?

Tuomas Mäkinen

Ikä?

18-vuotias

Miten päädyit/Miksi halusit kesätöihin RPS:lle?

Päädyin RPS:lle työnhakuilmoituksen kautta. Halusin kesäksi RPS:lle, koska paikka oli meren läheisyydessä ja muutamana aamu-
na tulin jopa veneellä töihin. Työpaikka myös auttoi aikaistetun ajokortin saamisessa.

Mikä on taustasi purjehdusseurassa?

Minulla ei ollut aikaisempaa taustaa seurassa.

Mikä oli hauskinta kesässä?

Hauskinta oli työpari, jonka kanssa tehdä töitä, meren lähellä sijaitseva "työpiste", liukuvat ja vapaat työajat, sekä monipuoliset työtehtävät. Ei tullut tylsää yhden tehtävän parissa.

VENETELAKKA
Salmeri

60°47,6' 21°23,9'

Puh. (02) 842 3353 • www.salmeri.fi • Veneranta 10, Uusikaupunki

Veneiden korjaus- ja huoltotarvikkeet

MARINEPARTS Shop

Uusi myymälä
avattu
Kompintiellä.
Tervetuloa!

Käynti Kompintieltä, Hakunintie 13, Rauma

ETUJÄRJESTÖT

TUNNETHAN JÄSENETUSI?

Seurasi jäsenenä voit nauttia monista rahanarvoisista alennuksista ja eduista.

Tuntuvia etuja Ifiltä

Jäsenseuramme jäsenenä sinut on vakuutettu If Vakuutuksen tapaturmavakuutuksella, joka on voimassa veneilytoiminnassa. Siihen kuuluvat: vesillä veneily, veneen syys- ja kevätkunnostus sekä korjaus maissa. Lisäksi saat lisäalennuksen venevakuutuksesta, jos olet katsastanut veneesi Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n katsastusmääräysten mukaisesti 1-, 2- tai 3-luokkaan tai olet suorittanut SPV:n teoria- ja käytäntökurssit veneilyyn tai sinulla on Traficomin kansainvälinen huviveneenkuljettajankirja. Tutustu jäsenetuihisi: if.fi/spv

Trossijäsenyys etuhintaan

Saat Trossin vuosimaksun 78 euron hintaan (normaalisti 88 euroa). Trossi-palvelua voi hyödyntää, jos matkasi vesillä keskeytyy yllättäen. Tällöin saat hinauksen lähimpään satamaan, johon on saatavissa korjauspalveluja sekä tarvittaessa apua korjaajan ja veneen väliaikaisen säilytyspaikan hankkimisessa. Etu sisältää jäsenen valitseman meri- tai järvipelastusyhdistyksen jäsenmaksun. Lue lisää osoitteesta trossi.fi

John Nurmisen säätiön kirjat -20 %

John Nurmisen Säätiön verkkokauppa tarjoaa seurojemme jäsenille kirjoja 20 % alennuksella. Tutustu ja osta tuotteita osoitteessa: www.kauppa.johnnurmisen-saatio.fi

Alennuksia majoituksesta ja kokous-palveluista Kämp Collection Hotelsista

Kämp Collection Hotels tarjoaa SPV:n jäsenseurojen jäsenille vapaa-ajan matkustukseen 20 % alennuksen aamiaisen sisältävästä päivän joustavasta hinnasta. Etu koskee yöpymisiä seuraavissa hotelleissa: Hotel Kämp, Hotel St. George, Hotel Haven, Hotel Lilla Roberts, Hotel Fabian, Hotel Klaus K, GLO Hotel Kluuvi, GLO Hotel Art, GLO Hotel Airport ja GLO Hotel Sello. Varaa huone osoitteessa kampcollectionhotels.com. SPV:n jäsenseurat saavat myös 15 % alennuksen Kämp Collect Hotelsin kokouspalveluista.

Karttakeskuksen veneilykartoista alennusta

Karttakeskuksen tuotteita 15 % alennuksella: Veneilijän kestokarttavihkot, veneily- ja vesiretkeilykartat, veneilyseinäkartat, merikarttasarjataskut ja merikarttasivutasku. Traficomin tuotteista 10 % alennusta. Tutustu ja osta tuotteita osoitteessa www.karttakauppa.fi

Nautic-lehti

Veneilyaiheinen Nautic-lehti seurojemme jäsenille kaksi kertaa vuodessa.

Edut kuuluvat kaikille Suomen Purjehdus ja Veneilyn jäsenseuran jäsenille.
Tutustu etuihin ja alennuskoodeihin: spv.fi/jasenedut

Poikkea

PANIMO- MYYMÄLÄSSÄMME

Limonaadikuja 4, 23800 Laitila

laitilan.com

@laitilanjuomat

KILPAPURJEHDUS

Seilaamas suuntana Välimeri

Kun oli aika jättää mun intohimo – eli kilpapurjehdus – nuoremmille, oli takana kisailua ympäri Eurooppaa niin omilla bääteilla kuin 1-tonnareissa puolalaisen Roman Pazken kera. Mukaan mahtuu mm. Judel Vroiljik, Buranal ja Ruskan Pusul Olofin kanssa ja tuloksina mm. yksi MM-mitali Quarter Ton Cupista, seitsemän SM-mitalia offshore-luokissa, 10 Gotland Runtia ja niin edelleen.

No, myin Balticin Ruotsiin ja siirryin auttamaan maailman varakkaiden Swan-veneitä mantereelta toiselle. Siitä syntyikin todella mieleenpainuvia reissuja, joista alla on yksi.

Homma lähti liikkeelle, kun Tuomas Kaitilan, Pete Virtasen ja turkulaisten kilpakumppaneiden Tommi ja Matti Hirsimäen kanssa toimme Swan 46:n Newport Rhode Islandilta Pietarsaareen syksyllä 1996. Tupi kirjoittikin tästä Isidora ja Iris -hurrikaanien vauhdittamasta reissusta jo aiemmin Ahtiaseen.

Tällä kertaa kävi kutsu, että turkkilaisen ministerin tuliterä Swan 53 pitäisi saada Palmaan Mallorcalle. Ei muuta kuin Pietarsaareen, jossa vene odotti vielä sisältä ”käärinliinoissa”. Ensi töiksi meidän piti purkaa kaikki patjat yms. muoveista. Toimitukseen ei tietenkään kuulunut lakanoita, pyyhkeitä, astioita, imuria, työkaluja tai muita tarvikkeita, joten sisäkköimme Pirjo Hovin kanssa suuntasimme paikalliseen Prismaan Anders Skogmanin Minillä. Selitimme kassalla, että ostaisimme noin kymmenen kotsullista tavaraa ja huomenna eräs turkkilainen tulee ne maksamaan. Sopiiko? Kassa pyysi aloittamaan alusta, mutta toistettuani pyysi vain puhelinnumeroni ja sanoi, että menkää hake-

maan. Lupasi vielä tarvittaessa lähettää apua – kyllä täällä meillä luotetaan! Oikeusministeri perheineen tuli seuraavana päivänä ja tilbehöörit saatiin maksettua.

Veneen luovutusseremonioiden jälkeen lähdimme illansuussa kohti Ruotsin Höga Kustenien. Miehistöön kuuluivat ministeri Hasan Denizkurdu ja hänen vaimonsa, tytär Neslihan (lakitoimiston omistaja Pariisista), Vincent Gabriel Ranskan Strasbourgistista sekä me siirtomiehistön jäsenet, eli Anders Skogman (skipper), minä (mate), Rudi Skogman (crew) ja Pirjo Hovi (kokki ja allround).

Niin me lähdimme aivan rasvatyynessä ja lähes pakkaskelissä hylkeiden saattelemana kohti Ulvötä. Höga Kustenilla ajoimme aamuplākässä Mjältön Baggvikeniin - aivan loistava laguuni, jonka suuaukosta nippanappa 53:nen ui. Lounastimme siellä, ja seuraavana aamuna starttasimme Ulvön laiturissa nukutun yön jälkeen kohti Tukholmaa.

Nyt Pohjanlahti näytti, mitä keli voi juhannusviikolla olla – 17 m/s vastatuulta, ilma +7 °C ja vesi +7 °C. Madame liukui tosi vaarallisesti villasukissaan salongissa ja oksennuspusseja nousi ylös tiuhaan tahtiin. Olin ministerin kanssa vahdissa ja tutustuin mieheen paremmin. Kun hänelle selvisi, etten ole vain ns. ammatti-purjehtija, vaan myös useassa bisneksessä

mukana, hän kertoi heidän omistavan kaksi paperitehdasta, hotelleja ja olevan mm. Turkin suurin mausteiden viejä lähi-itään. Sitten hän töräytti, että voinko kuvitella kuinka Turkin kansa päätti, että hän olisi hyvä oikeusministeri – ja niin hänestä tuli moinen. Nyt hänellä ei ole mitään rauhaa: kun on vaikka purjehdittamassa, pääministeri soittelee jatkuvasti. "Ymmärrätkö, että voi *****!" Hän oli hauska ja avoin kaveri – vai sanoisinko ministeri.

Miehen purjehdustaitoihin en sen sijaan ota kantaa. Kerran veneen tuliterän ison takaliesima lepatti ja pyysin Hasaa ottamaan hetkeksi ohjat, jotta pääsen kirstämään snörpin. Kun tulini takaisin, Hasa kysyi mitä tein sekä sanoi, että "loistavaa työtä, kyllä sen heti huomasi ruorissa" – no just just!

Kun saavuimme Tukholman Wasahamneeniin, rouva näki Nybrokajenilla Strand Hotellin ja komensi "alamaisensa" ministeriä myöten varaamaan sieltä huoneet. Lähtisivät kuulemma täältä kylmästä helvetistä seuraavana päivänä Turkkiin ja lapset Pariisiin. Piste.

Hasa pyysi saada keskustella kanssani ja oli todella nolona, kun ei saanutkaan jatkaa Kieliin. Niin kävi komento ministerilläkin kotiin. No, mehän soitimme velipoika-Karille ja rouvan tyyliä noudattaen emme ehdottaneet, vaan komensimme hänet olemaan seuraavana

aamuna Wasahamnenissa valmiina seilaamaan Kieliin. Palkka tulee perästä. Piste. Ja niin Kari istui aamulla laiturilla purjehduskassin päällä!

Pikku juttu Tukholmasta jäi mieleen: Kun Hasa oli vastuussa kuluistamme ja piti käydä kaupassa bunkraamassa, Pirjo ja Hasa lähtivät sinne luottokortteineen. Kun kaupparatsut saapuivat takaisin, katsoimme täkiltä ihmeissämme, miten Hasalla oli seitsemän Isoa ICA:n ostokassia käsissään ja Pirpanalla vain keklarista tehty kevyt possukassi. Ja molemmilla suu kävi, eli läppä lensi. Ministeri oli herrasmies – ei antanut kuulemma Pirjon ottaa yhtään kassia, mutta ei myöskään takasia, vaan piti saada liikuntaa.

Käväisimme Saltsjöbadenissa koneen ensihuollossa, jonka jälkeen matka jatkui etelään. Kelit olivat Tukholmasta alaspäin inhimillisemmät ja juhannusta vietettiin juhlapäivällistä syöden Christiansön edustalla, bäätti piissä ja verkkojen ympäröimänä. Juhannuspäivän aamuna heräsin huutoon, että "kaikkien passit, nyt heti!" Ihmettelin, mihin niitä nyt avomerellä tarvitaan, mutta kun avasin hytin oven ja katsoin ulos, näin sitloodan täynnä koppalakkeja virkamiehiä! Tarkistettuaan veneen ja miehistön paperit, kaiken todettiin olevan kunnossa ja aseistettut koppalakit lähtivät kumiveneellä takaisin 80-metriseen emälaivaan.

Myöhemmin samana aamuna jouduimme toistamiseen Saksan rannikkovartioston "kuulusteluun". Tällä kertaa viranomaiset tarkistivat kaikki tiedot VHF:llä. Todettuaan kaiken olevan muuten OK, väittivät, että meillä

oli ollut väärä kurssi ylittäessämme ”Traffic Separation Schemen”, jonka keskelle he olivat meidät pysäyttäneet. Olimme pitäneet jopa kuusi astetta väärää suuntaa!

Tämän jälkeen ei enää ollut kuin lyhyehkö tuikeus Kieliin, jossa jouduimme keskelle Kieler Woche -purjehduskilpailua. Löysimme onneksi Kielin kanavan suulla paikan pienestä marinasta, vaikka lähtiessämme seuraavana aamuna olimmekin kiinni mudassa.

Ei muuta kuin Kieler Woche -hulabaloon, jonka keskeltä saatoimme Karin junaan ja lentokentälle. Timo Rintala tuli tilalle gastiksi kohti Englannin Cowesia ja Hamblea, jonne saavuimme suht suopean Pohjanmeren ylityksen jälkeen.

Hamblessa oli vuorossa Swanin huolto. Pojat kävivät läpi kaiken tarvittavan ja korjasivat mm. keulapotkurin. Nautorin edustaja John Irwing ja hänen kollegansa Pat Lilley olivat pari päivää seuranamme ja veivät meidät päivälliselle Englannin Kuninkaalliseen purjehdusseuraan – oli hulpeeat puitteet! John oli ylpeä, kun annoin hänelle Kossu-pipon, ja kulki se päässä kaksi päivää, kunnes poika pölli sen lähtiessään golfkisaan.

Rudi jäi pois kydistä Hamblessa. Meidän muiden matka jatkui Biskajalle, joka oli myös meille hyvin myönteinen. Saavuimme Luoteis-Espanjan ja Bayonan kuninkaallisen pursiseuran laituriin. Sielläkin oli puitteet kohdillaan! Viimeisenä päivänä ennen lähtöämme kävimme Timpan kanssa kaupassa bunkraamassa ja meille osui vekkuli taksikuski, joka vei meidät hypermarkettiin Vigoon. Siellä saim-

me aivan uber palvelua – koko asiakaskunta ja henkilökunta auttoi meitä valitsemaan tarpeita. Kippari soitteli veneeltä, missä olemme, ja osasimme sanoa vain olevamme kaupassa. Myöhemmin, kun kuski toi meidät takaisin kuninkaallisen pursiseuran eteen, hän ei voinut olla esittelemättä takakakopassa olevia aarteitaan: maton alta löytyivät hänen ”miestenlehtensä”, joihin meidän kuulemma oli pakko tutustua. No voihan... Ja taas veneestä soitettiin perään, johon oli vastattava, että meillä on nyt ”kuskin tärkeä infopläjäys” menossa!

Matka jatkui suht hyvässä kelissä kohti Gibraltaria – pääsimme jopa ensimmäistä kertaa korkkamaan genakkeria – kunnes kohtasimme Välimeren matalapaineen ensimmäiset jättimainingit Cabo de Sao Vicenten jälkeen. Mainingit meinasivat viedä Pirpanan mennessään keulasta, mutta hän sai onneksi keulapulpetista pitävän otteen. Meri näytti jälleen arvaamattomuutensa.

Gibraltarinsalmi olikin sitten tuskien taival – noin 20 m/s vastatuulta ja vastavirtaa pohjoisrannan tuntumassa inshore traffic zonella. Lyhyitä kryssejä kauhealla rytinällä ja märkää. Rockin paikkeilla kaikki rauhoittui ja pääsimme tyvenessä laituriin Gibraltarille. Siellä emme käyneet katsomassa apinoita, mutta pääsimme torilla ison joukon mukana katsomaan jalkapallon MM-loppuottelua suurelta valkokankaalta.

Jatkaessamme matkaa Gibraltarilta saimme soittaa Veteraanien iltahuudon. Tämä kappale on soinnut kaikki ne kymmenet kerrat, kun olen ohittanut Gibraltar Rockin ja siirtynyt niin

sanotuille ”pyykki-vesille”. Niin, nämä pyykki-vedet... kuinka monta kertaa onkaan tullut turpaan näilläkin vesillä. Tuosta Veteraanien iltahuudosta vielä: ulkomaiset gastit (ruotsalaiset, hollantilaiset, engelsmannit, indonesialaiset) ovat aina veneissä ihmetelleet, mitä ihmeen partisaanimusiikkia soitan – mutta täytyy sitä olla tai luoda perinteitä!

Matka kulki leppoisasti Ibizan eteläpuolella olevan Formenteran vierestä, missä pidimme kuumassa pläkässä uintitauon pienten ja leikkiväisten haiden kera. Seuraavana aamuna saavuimme Palman satamaan, jossa siivosimme bäätin ja siirryimme rantabulevardin loistohotelliin ylimmän kerroksen huoneisiin isoine terasseineen. Veneen omistaja perheineen tuli paikalle ja vietimme seuraavana iltana Neslihan, Pirpanan, Vincentin, Andersin ja Glurpe-

nin kanssa tosi kivan Balkong Partyn. En ole muuten koskaan jännittänyt yhtä paljon kuin turkkilaisen lakinaisen, Neslihan, autokyydissä Palman kujilla – mutta hengissä ollaan!

Walter Wind

S/y Lady Seawolf – Swan 53

Skipper: Anders Skogman

Mate: Ilkka Saarikko

Cook/stewardess: Pirjo Hovi

Crew: Rudi Skogman (Pietarsaari–Hamble)

Crew: Kari Saarikko (Tukholma–Kiel)

Crew: Timo Rintala (Kiel–Palma)

Hasan and Lady Denizkurdu
(Pietarsaari–Tukholma)

Neshlian Denizkurdu (Pietarsaari–Tukholma)

Vincent Gabriel (Pietarsaari–Tukholma)

NOTRA

Tämne barsel mnuull o!

(Suom. Tällainen vaatekappale minulla on!)

RAUM
ROME
PARIS

Tyyliä ja väriä kesän veneilyyn ja vapaa-aikaan.

Huom. Kuponki voimassa 31.7.2023 asti.

Raum Rome Paris -myymälä • Kiviniemenkatu 2 • 26100 Rauma

Tällä
kupongilla
-20%
alennus
tuotteista

Aidon kivi-uunin uutuudet

**KAPYY SIN JA RANTANUOTIN
NOPEAT JA MAUKKAAT PANNURUOAT!**

Laita hiukan öljyä
pannulle ja paistele, kunnes
näyttää sopivan lämpimältä.

VALMISTETTU
SATAKUNNASSA.
EURAN
PIZZALASSA!

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN

www.kivikylan.fi

Purjehtijakurssi aikuisille

Jo ennen koronaa seurassamme otettiin esille kattojärjestömme Suomen Purjehduksen ja Veneilyn idea saada uusia harrastajia purjehdukseen koulutuksen avulla. Tositoimiin päästiin vasta viime keväänä, kun pandemia alkoi todella hellittää.

Rauman Partiotyttöjen Stillalla kesäkuussa järjestetyn tutustumispurjehduksen avulla hankittiin kokemuksia aikuisten kouluttamisesta. Merelle mentiin kahdessa erässä, joissa osallistujia oli yhteensä yksitoista. Kaikki pääsivät testaamaan Stillan yllättävänkin nopeasti kääntävää ruoria. Sää oli aurinkoinen ja mukava, tuulta seitsemisen metriä sekunnissa. Kääntämissä käytiin Valkkikarin ulkopuolella, jossa

alkaa jo saada tuntumaa merimaininkeihin. Asiansa osaavina kippareina toimivat Emma Vääntinen ja Noora Niemi.

Purjehtijakurssi pidettiin elokuussa. Kahdessa teoriaillassa käytiin läpi kaikkia niitä taitoja ja tietoja, joita purjehtija tarvitsee. Näitä olivat esimerkiksi tiedot säästä, reittisuunnittelusta, navigoinnista, veneen tekniikasta ja käsittelystä eri tilanteissa, purjeista ja niiden käsittelystä sekä miehistön rooleista. Kouluttajina toimivat allekirjoittanut sekä Saara Hurme. Merellä sattuvista tapaturmista, niiden ennaltaehkäisystä ja hoidosta luennoi Kaija Arvinen.

Odotetuille purjehduksille päästiin yhtenä arki-iltana sekä lauantaina, jolloin purjehduk-

sia oli kaksi. Tuntumaa haettiin Myrskypoikien Elmolla (My) ja H-veneellä. Isompina koliveineinä koulutuksessa olivat mukana Avance 24, Feeling 285, sekä H-Star. Miehistö vaihtoi venettä joka kerta. Kurssilaiset kykenivät käsittelemään venettä yllättävänkin omatoimisesti, joten suurin haaste ainakin itselleni oli pystyä olemaan hiljaa ja neuvomatta tilanteessa, jossa mukana olijat suoriutuivat tehtävistään hyvin joko omatoimisesti tai toisiaan neuvoen.

Lauantaiksi oli luvattu nousevaa tuulta. Ensimmäisen purjehduksen jälkeen Elmon ja H-veneiden kipparit totesivat tuulen olevan turhan voimakas. Viimeiset purjehdukset siirrettiin seuraavaksi tiistaiksi. Merelle lähteneet saivat todellista kyytiä, sillä tuuli nousi yllättäen lähelle myrskylukemia. Takaisin laituriin päästiin kuitenkin ehjinä ja yhtä kokemusta rikkaampina.

Purjehtijakurssi tarjoaa tilaisuuden lähteä jo ennen veneen hankintaa merelle kokeilemaan, mistä purjehduksessa oikeasti on kysymys. Kaikilla kun ei ole ollut mahdollisuutta päästä tutustumaan purjehduksen saloihin nuorena partiolaisena tai purjehduskoululaisena.

Motivoituneet osallistujat tekivät myös opettamisen mukavaksi. Kuten eräs ei enää ihan nuori mukana olija totesi: "Tämä oli kyllä paras koulunpenkki ikinä".

Juha Grönlund

*Kultaseppä
Laiho*

Kuninkaankatu 13, Rauma
02 822 1211, 040 535 9147

Arkisin 9-17, la 9-14
www.kultaseppalaiho.fi

Äijänkarissa sattuu ja tapahtuu

Äijänkarin majan ja piharakennusten palo kesäkuun alussa 2021 oli monelle seuralaiselle melkoinen järkytys. Uuden majarakennuksen suunnitteluun ryhdyttiin kuitenkin reippaasti lyhyen suruajan jälkeen. Tavoitteena on, että Äijänkarista saadaan luotua entistäkin paremmin jäsenistöä palveleva saaritukikohta.

Saari pidettiin tilanteesta huolimatta seuralaisten käytössä molempien veneilykausien ajan. Grillikatosta ei enää ollut, mutta väliaikainen katos ja kaasugrilli palvelivat hyvin. Länsirannan saunarakenne oli ennallaan,

joten sieltä sai tuttuun tapaan hyvät lölyt. Tämä niin sanottu uusi saunakin on jo saavuttanut keski-ikä, joten sinne vaihdettiin uusi kiuas ja vesipata. Vanhat olivat jo nähneet riittävän monet saunomiset.

Vuoden 2022 syksyllä tulevan majan ja grillikatoksen tieltä kaadettiin talkoilla puita. Tulevaksi kesäksi jäi iso pino puupöllejä, jotka odottavat saareissa pilkkomista. Saari haluttiin pitää veneilykauden ajan mahdollisimman käyttökelpoisena ja viihtyisenä, ja siksi uuden majan rakennustyöt aloitettiin vasta veneilykauden päättyttyä.

Syksyllä saatiin kuoppa kaivettua ja rakennustyöt vauhtiin. Maanrakennustöitä olikin ennakoitua enemmän, sillä ennakoarviot pinnan alta löytyvästä materiaalista eivät osuneet oikeaan. Rakennustyöt jatkuivat hyisissä oloissa aina joulukuun puoliväliin asti, ja sekä maja, grillikatos että uusi varasto saatiin talveksi uskomattoman hyvään vaiheeseen. Asiaa edisti suurelta osin se, että rakennusmiehet tekivät pitkää päivää ja asuivat viikot saarella.

Seuran Risto Salolta lahjoituksena saama Finnfaster on ollut kovassa käytössä ja tärkeä

apu rakennusprojektin saarikuljetuksissa. Toki proomukuljetuksiakin tarvittiin materiaalien ja murskeen tuontiin. Saarirakentamisen todellisuutta on, että harva tarvike sinne helpolla tai itsestään kulkeutuu. Finnfaster nostettiin vedestä 14.12.2022 jo lievästi sanottuna hie-
man kovettuneesta merestä.

Työt Äijänkarissa jatkuvat keväällä, ja tal-
koita on tarjolla ainakin maalauksen ja mui-
denkin puuhien tiimoilta.

Kuvat: Petri Suominen

Juha Rinko

JUNIORITOIMINTA

Junioritoiminta 2022

Junioritoiminnassa oli viime kesänä käytössä rautaisia purjehduksen opettajia, jotka olivat käyneet ohjaajakoulutuksen Tampereella toukokuun 2022 lopussa. Koulutuksessa oli opeteltu, miten järjestetään hyvä purjehduskoulu. Siellä oli myös käyty läpi, miten koulutuksia pidetään niin maalla kuin merelläkin, ja minkälaisia tehtäviä junnuille voi antaa ennen vesille menoa.

Ohjaajakoulutuksessa toteutettiin myös harjoituskoulutus siitä, miten varmistetaan, että koulutuksen aihe menee perille. Purjeh-

duksen opetusta päästiin harjoittelemaan myös vesillä, jolloin yksi henkilö esitti lasta optimistijollassa ja muiden piti ohjata hänen purjehdustaan. Koulutuksessa opittiin paljon uusia asioita ja siitä oli apua kesällä käytännön tasolla.

Junioritoiminnan kausi alkoi 6. kesäkuuta kahden viikon purjehduskoululla. Ensimmäinen päivä alkoi purjehtijoihin tutustumisella, optimistijollan osien opiskelulla sekä solmujen opettelulla. Junnut pääsivät heti ensimmäisenä päivänä vesille harjoittelemaan jollan

ohjausta kumiveneellä vedettäessä. Pienen simulaattoribriiffin jälkeen päästiin myös vähän purjehtimaan.

Ensimmäinen viikko meni pääasiassa purjehduksen perustaitoja opetellessa. Toisen viikon alkaessa oli aika opetella vaikeampia taitoja, kuten jollan nostamista sekä jii-pin tekoa. Lisähaastetta toivat vaihtelevat sääolosuhteet, jotka piinasivat viikkojen ajan. Kun ei voinut purjehtia, pidettiin myös melon-takisoja – ja kyllä sitä sitten kovaa melottiinkin!

Loppukausi meni parannellessa aiemmin opittuja taitoja. Kausi oli pitkä ja purjehdus-harrastusta jatkettiin myöhäiseen syksyyn. Junnut oppivat vielä lisää purjehduksesta, ja muun muassa jiiippiä harjoiteltiin todella ahkerasti. Mitä pidemmälle syksyyn mentiin, sitä haastavammaksi purjehdus muuttui sekä

tehtävien että kelien osalta. Kun taitoja oli harjoiteltu tarpeeksi radalla, junnut pääsivät vielä kokeilemaan myös matkapurjehdusta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että juniori-kausi 2022 oli pitkä ja todella antoisa. Uusille purjehtijoille päästiin opettamaan, miten jollaa purjehditaan ja mitä tarvitaan, että vene liikkuu eteenpäin. Kauden aikana toimintaa saatiin kehitettyä paljon siitä, mitä se oli kesän alussa. Kehitystä tapahtui esimerkiksi kaluston huollossa. Nyt seuralla on kumivenevas-taava, joka pitää huolen, että veneet toimivat ja ovat kaikin puolin kunnossa vesille läh-dettäessä. Kaiken kaikkiaan kausi oli todella mahtava ja uusia purjehtijoita saatiin hienosti mukaan toimintaan!

Matias Toivola ja Milja Vahteristo

omaSp

Pankki, jossa on ovet auki?

Meillä on. Joka arkipäivä.

Meillä OmaSp:ssä voit hoitaa oman tutun asiantuntijasi kanssa arjen raha-asiat, vaurastumiseen tähtäävät säästämisen ja sijoittamisen ratkaisut sekä laina-asiat. Myös konttorissa paikan päällä. Valinta on aidosti sinun. Tervetuloa.

OmaSp Rauma
Kauppakatu 2. omasp.fi

KILPAPURJEHDUS

Tradewind-purjehdus 2022 – Vahinella Atlantin yli

Lähtiessämme Tradewind-purjehdukselle alkuvuodesta 2022, miehistö oli tavannut toisensa ainoastaan Teamsin välityksellä. Helsinki-Vantaalla saatoimme kuitenkin pelkäästä olemuksesta erottaa, ketkä jonotusaulassa odottavista olivat tulossa samalle reissulle (eihän niitä naamoja nyt mitenkään muistanut, mutta purjehdustakit Suomen talvessa antoivat vähän vinkkiä).

Lauantaina 19.2.2022 Norwegianin koneen laskeutuessa Kanarialle, Las Palmasin kentälle, saatoimme viimein huokaista helpotuksesta: Atlantin ylitys toteutuu vihdoinkin! Reissu oli lykkääntynyt jo kertaalleen vuodella Covid-19-pandemian vuoksi, mutta nyt, kun

viimeisetkin koronatestien tulokset olivat saapuneet negatiivisina ja terveysilmoitukset olivat tehtyinä, oli aika lähteä matkaan. Ensimmäisen yön vietimme hotellissa, sillä Purjelaivasäätiön koronarajoitusten vuoksi alukselle pääsi vasta klo 12 legin alkamispäivänä. Miehistön hyvä yhteishenki alkoi muodostua jo heti Las Palmasin lentokentällä ja matkalla hotelleille sovimme jo yhteisestä illallisesta.

Viimein koitti sunnuntai ja oli aika lähteä paatille päin. Maritimo Varadero de Gran Canarian venesatamassa meitä odotti SY Vahine, ketsi-rikattu Swan 65 vuodelta 1973, joka oli valmistuessaan suurin lasikuidusta

valmistettu alus. Laiturilla, Vahinen ahterpeiliä katsoessa, levisi pieni hymy, sillä Vahine-nimen alla komeli kotipaikkana Rauma. Kun olimme saaneet porukan kasaan, alkoivat perhdytykset ja aluksen tavoille opettelu. Alkuun melkein mystiseltä vaikuttanut päiväohjelma osoittautui ajan mittaan lähes nerokkaaksi. Minut oli sijoitettu ykkösvahtiin espoolaisen Jarin ja helsinkiläisten Sanna T:n ja Kallen kanssa. Päivän mittaan laitoimme paikkoja valmiiksi ylitystä varten ja illalla kävimme Sailors Bayssä lähtöillallisella.

Maanaina 21.2.2022, viimeisten hankintojen jälkeen, klo 12:50 koitti kaikkien odottama hetki ja Vahinen narut irtosivat marinasta. Seikkailu Atlantin yli oli alkanut! Alkumatka meni ison veneen manövereihin totutellesa, mutta jo parin tunnin jälkeen pääsimme vetämään genaakkeria ylös! Vahinen perämies Sanna oli saanut hankittua lahjoituksen TP-52:n vanhan genaakkerin, jonka siivittämä Kanariansaaret alkoivat jäädä taaksemme. Illan mittaan keskustelumme kääntyi pohtimaan, mitä kaikkea Atlantilla voisimme nähdä ja kokea. Kippari Julius mainitsi vihreän välähdyksen, tuon harvinaisen valoilmion, joka esiintyy ani harvoin auringon laskiessa tai noustessa. Tästähän me miehistön jäsenet innostuimme: miten hienoa olisikaan nähdä tuo harvinainen ilmiö! Kippari kuitenkin topuutteli meitä, ettei kannata pettyä, vaikkamme sitä näkisikään. Useista Atlantin ylityksistä ja valtamerellä vietetyistä illoista huolimatta hänkään ei ole koskaan kyseistä ilmiötä nähnyt. Vaan kuinkas kävikään – ykkösvahdin illan merivahdin aikana, auringon painuessa horisontin taa, se tapahtui: vihreä välähdyks. Vielä uskomattomamman kokemuksesta teki se, miten paljon olimme siitä aiempien tuntien

haaveilleet. Atlantin aallot vaativat jo ensimmäisenä päivänä veronsa, jonka seurauksena kolme miehistön jäsentä oli merisairana.

Ensimmäisenä aamuna merellä itseäni hie-
man jännitti, miten omalla kohdalla käy meri-
pahoinvoinnin kanssa. Suurimmalla osalla
tuntui olevan kaiken maailman lääkkeitä ja
laastareita pahoinvoinnin varalle, mutta itse
olin lähtenyt soitellen sotaan täysin luomuna.
Eipä se merisairaus meikäläisestä uhria saa-
nut missään kohtaa. Toisena purjehduspäivä-
nä teimme jo ensimmäiset delfiinhavainnot,
ja arki aluksella alkoi rullata. Päiväohjelmam-
me pyöri siten, että merivahdista pääsimme
vapaavahtiin, jolloin saimme aikaa huilata, ja
vapaavahdista taas siirryimme stand by -vah-
tiin, jolloin siivosimme, kokkasimme, teim-
me erinäisiä askareita ja olimme tarvittaessa
apukäsinä kannella. Stand by -vahdista siir-
ryimme taas merivahtiin. Vahtivuorot vaih-
telivat 2–4 tunnin välillä ja vuorot toistuivat
kolmen päivän kierrolla. Näin vannoutuneelle
lihansyöjälle ja burgerfanille reissun alun suu-
rin järkytys taisi olla, että aluksella oli vain ja
ainoastaan kala-kasvisruokaa, mutta pel-
koni osoittautui turhaksi. Merellä nyt joka
tapauksessa ruokahalu on korkeimmillaan, ja
suureksi onneksi porukasta löytyi aivan mie-
lettömän taitavia harrastelijakokkeja ja -leipu-
reita, jotka matkan aikana loitivat meille mitä
ihmeellisimpiä ja uskomattomampia herkkuja
Vahinen byssassa.

Kolmantena päivänä tuuli oli moinannut ja
homma meni lähinnä kelluskeluksi. Kippa-
rin luvalla vedimme uikkarit päälle, laitoimme
uimaraput styypuuriin kyljelle ja hyppäsime
uimaan. Aivan mietetön fiilis! Vettä oli alla
noin viisi kilometriä ja meri oli aivan sininen.
Uimatuokion jälkeen jatkoimme matkaa, eikä

aikaakaan, kun huomasimme olevamme keskellä Portugalin sotalaivojen parvea. Uimisen ajoitus osui siis aika nappiin.

Neljäntenä päivänä pääsimme tradewindeihin kiinni ja aloimme taittaa kurssia kohti länttä. Tuulen nopeus vaihteli 14–17 m/s välillä, aluksen suunta oli 260° ja vauhti noin 9 solmua. Iltaa kohti reivasimme ison kakosreiviin, mutta pääsimme silti yli 10 solmun nopeuksiin. Saimmepä päivän aikana myös reissun ensimmäisen tonnikalan, josta mestarikokkimme loihitivat erinomaiset sashimi-alkupalat lounaalle!

Viidentenä päivänä painelimme päivämatkan ennätyksen uusiksi, kun saimme vuorokauden lokilukemaksi 187 mpk. Tuona päivänä pääsimme myös ensimmäisen kerran reissun aikana suihkuun! Ja ei, kyseessä ei ollut Oraksen hierova suihku lämpimällä vedellä, vaan peseytyminen tapahtui seuraavasti: uikkarit jalkaan ja 1,5 litran vesipullo täyteen tankkivettä. Pullo, jonka korkkiin oli porattu 4 mm reikiä, ajoi suihkusuuttimen virkaa. Life-line vyötärölle ja aluksen keulaan, jossa kaivoimme ankkuriboksista bide-suihkun, joka

tarjoili ihan hyvällä paineella suolaista Atlantin vettä. Suolavedellä kastelu ja saippuat pintaantaa, jonka jälkeen huuhtelu vesipullolla. Ja ai että, miten tuntuikin hyvältä! Niin hyvältä, että otimme tästä päivittäisen tavan, vaikkei Vahinen keula 2–4 metrin aallokossa kaikkein vakain paikka peseytymiselle ollutkaan.

Iltapäivän stand by -vahti siivosi päivittäin lounaan jälkeen koko aluksen ja kirjoitti päivän blogitekstin. Samalla kun teksti lähetettiin sateliittipuhelimen yhteydellä Stafin toimistolle, kippari latasi sähköpostista säätiedot, joita sipoolainen Helenan kippari oli vielä tarkentanut. Tuona päivänä saimme Sipoosta seuraavanlaisen viestin: ”Tuulet jatkuvat samanlaisina vielä muutaman päivän, eli jatkakaa samaan suuntaan. Sipoossa tullut lunta ja Venäjä hyökännyt Ukrainaan.” Tässä järjestyksessä ja Atlantin aalloilla kun olimme, niin emme liikaa alkaneet murehtia. Siellä kun olimme eristyksissä aivan kaikesta. Joidenkin mielialaan uutinen selvästi vaikutti, kun taas toiset eivät antaneet karun uutisen masentaa. Ja ainakin muistan elämäni loppuun asti missä olin, kun Ukrainan sota alkoi.

Tämän jälkeen arkemme aluksella alkoi vakiintua ja päivämme koostuivat hyvin pitkälti samoista asioista: aluksen ohjailusta, purjeiden trimmaamisesta ja manöövereistä, kokkailusta ja herkuttelusta, siivoamisesta, lukemisesta, musiikin kuuntelusta, auringonotosta ja vielä kerran purjehduksesta. Vaikka MarineTraficista katsottuna Atlantti näyttää lähes ruuhkaiselta, niin sitä se ei ollut. Koko matkan aikana teimme vain pari rahtilaivahavaintoa ja yhtenä yönä havaitsimme tutkassa muutaman mailin päässä sijaitsevan pienen kohteen. Useista yhteydenottoyrityksistä huolimatta emme alkuun saaneet vastausta, kunnes erittäin unelias ranskalaisaksenttinen mies väsyneellä englannilla vastasi kutsuun. Kyseessä oli katamaraani, joka oli matkalla St Martinille, eli samalle saarelle, jonne myös meidän purjehduksemme oli tarkoitus päätyä. Toivotimme turvalliset matkat, ohitimme katin vajaan mailin päästä ja jatkoimme kohti Karibiaa. Matkaan mahtui niin delfiinen kuin valaidenkin bonggaamista. Kuumotavin kohtaaminen oli orcan eli miekkavalaan näkeminen vain reilun kaapelin päässä Vahinesta. Tuohon aikaan oli uutisoitu ahkerasti Portugalin rannikolla purkkareita upottavasta miekkavalasparvesta, joten miehistöämme vähän jännitti. Onneksi kohtaaminen miekkavalan ja merten sotanorsu Vahinen välillä sujui rauhallisesti. Sotanorsu-nimityksen Vahine sai matkalla niin huomattavan massansa kuin ainevahvuutensakin ansiosta, mutta sinetin sanonnalle toi erittäin massiivinen spiiraksi asetettu spinnupuomi, joka näytti aivan syöksyhampaalta.

Kymmenentenä päivänä saavutimme matkan puolivälin ja kippari-Julius komensi koko miehistön kannelle nauttimaan puolivälin

rommista ja sikareista! Tässä kohtaa matkaa aloimme huomata tropiikin vaikutuksen, sillä vielä iltakahdeksalta sateen jälkeen tarkenimme shortseissa ja t-paidassa. Merenkäynti alkoi olla puolivälin jälkeen melko rajua ja kaikilla oli kroat täynnä mustelmia pöydän reunoihin, hellan suojarautaan, ovenpieliin ja sängynlaitoihin törmäilystä.

Vaikka merenkäynti oli kovaa ja Atlantin yöt pitkiä, oli pilvetön tähtitaivas keskellä ei-mitään aivan uskomaton näky. Yöstä toiseen oli mielenkiintoista seurata Otavaa, Orionin vyötä ja oppia tunnistamaan muun muassa Etelän risti. Yksi Atlantin vitsaus olivat lentokalat, joiden hyökkäyksen kohteeksi myös itse jouduin kohtalokkaassa yövahdissa. Se syöksyi meren pimeydestä, osui rintaani ja tipahti reisieni välistä sitloodan pohjalle. Nuo merten hävittäjät muuten haisevat aivan järkyttävän pahalle, eikä hajusta meinaa päästä millään eroon. No, onneksi Spa Vahine, eli se keulan merivesisuihku auttoi tähänkin.

Päivät alkoivat sulautua ja sekoittua toisiinsa, eikä ollut yksi tai kaksi kertaa, kun useampi porukasta oli viikonpäivistä sekaisin, vuorolista kun pyöri pelkkien päivämäärien varassa. Matkan aikana Vahinen byssassa loihdittiin mitä ihmeellisimpiä asioita. Milloin oli aamupalaksi tuoretta leipää, lounaan kyytipojaksi foccaciaa, päivälliseksi pizzaa tai mitä maittavampia aterioita, joiden raaka-aineiden perusteella saattoi vain ihmetellä, miten tällaista ruokaa on saatu taitottua merellä. Perämiehemme Sanna oli tehnyt valtavan työn suunnitellessaan aluksen ruokahuollon, jota mestarikokkimme Kalle, Crille, Sanna T ja Jere vielä tuunasivat entistä mahtavammaksi.

Karibian lähestyessä myös squalssit, eli nopeat ja rankat sadekuurot tulivat meille

tutuiksi. Sopivien tuulten osuessa kohdalle trimmasimme purjeet ja annoimme mennä. Spiirattu genoa ja fokka levälleen, isosta reivien purku ja mesaani ylös – näin kellotimme 13 solmun lukemia aalloilta toiselle surffaillen. Karibian ja ensimmäisen sataman, St Bartsin lähestyessä meihin alkoi iskeä haikeus matkan loppumisesta, vaikka samaan aikaan odotimme saavamme taas yhteyden kotiväkeen ja maailmaan Vahine-kuplan ulkopuolella.

10.3.2022 oli 18. päivä merellä. Viimeinen yövahti oli takana ja aamu alkoi malttamattomissa tunnelmissa, odottaen ”maata näkyvässä” -huodon kajahtamista. Aamun merivahdin lopulla, klo 11:47 se tapahtui: St Bartsin siluetti erottui taivaanrannasta Vahinen lähestyessä saarta tasaisella 8 solmun vauhdilla. Vielä loppumetreillä saimme havainnon valaasta sen tullessa puhalltelemaan aluksen keulaan. St Bartsin pääkaupungin Gustavian lahdelta saapuesamme kippari-Julius lähti dinhyllä hoitamaan paperit kuntoon satamatoimistoon. Muu miehistö jäi Vahinen kannelle fiilistelemään Karibian auringon alle, nauttien lämpimiä voileipiä ja Kanarialta asti kuljetettua olutta.

Kun olimme saaneet kipparin takaisin alukselle, suuntasimme rantaan, josta saimme paikka aivan kaupungintalon edestä,

uskomattoman upeiden jahtien täyttämästä lahdesta. Purjeveneidен määrää lisäksi seuraavalla viikolla purjehdittava St Barts Bucket Regatta, johon mm. J-vene Rangerin miehistö valmistautui kylän satamassa. Kun olimme saaneet köydet kiinni 3033 mpk:n purjehduksen jälkeen, oli aika hypätä maihin. Tukevaa maata jalkojen alla ensi kertaa kahdeksantoista päivään! Tunnelma oli aivan uskomaton. Olimme ylittäneet Atlantin, ansainneet punaisten housujen käyttöoikeuden ja saaneet sekä monta uutta ystävää että kokemusta matkan varrella.

Knoppitietona ja mutkia oikoen, St Barts on muuten Suomen läntisin saari! Ranskan kuningas luovutti saaren Ruotsille 1784, jolloin myös Suomi kuului Ruotsin vallan alle. Nuo ajat näkyvät edelleen kylän katukuvas-
sa, sillä kaikilla kaduilla on kaksi nimeä, ruotsin- ja ranskankielinen. Vahinen miehistön kantakapaksi muodostuikin viihtyisä publi-ulkoilmaravintola Östra Strandvägenillä.

Muutaman St Bartsissa vietetyn päivän jälkeen, matkamme jatkui Karibiaa kierellen, ankkurissa yöpyen, saariin tutustuen, merikilpikonniен kanssa uiden ja Karibian lämmöstä ja kulttuurista nauttien. Matkamme päättyi St Martinille, jossa laituripaikkaamme vastapäätä oli suureksi yllätykseksi toinen suomalainen Swan, SY Lintu, joka oli juuri päättänyt Atlantin yli -ohjelman kuvaukset ja varustautui paluuylykselle.

Atlantin ylitys oli unohtumaton kokemus, jonka aikana opimme uutta, tutustuimme uusiin ihmisiin ja samalla myös itseemme. Atlantin ylitys, joka oli todella pitkäaikainen haavени, oli viimein toteutunut. Saattaa hyvinkin olla, ettei se jäänyt yhteen kertaan...

Lassi Koivunen

MYRSKYPÖJÄT

RPS ja Myrskypojat – yhteistyötä usealla vuosikymmenellä

Rauman Purjehdusseuran ja Meripartioliippukunta Myrskypoikien välisellä yhteistyöllä on pitkät juuret. Eräänlaisena alkupisteenä voidaan pitää vuotta 1955, jolloin purjehdusseura lahjoitti lippukunnalle kaksi sulkavennettä, Pojun ja Suvilullun. Veneet oli hankittu purjehdusseuralle muutamaa vuotta aiemmin vastaperustetun juniorijaoston toimesta. Junioritoiminta ei kuitenkaan vielä sillä kertaa saanut kunnolla tuulta purjeisiinsa, ja toiminnan hiivuttua veneet päätettiin lahjoittaa Myrskypojoille.

Myrskypojat olivat aktiivisesti mukana myös purjehdusseuran ensimmäisen telakan kehittämisessä Ill Petäjäksessä. Myrskypoikien lippukunnanjohtajana oli tuolloin Heikki ”Jose” Kivinen, joka toimi myös seuran ensimmäisenä telakkamestarina. Myrskypojoille myönnettiin erikoislupa lippukunnan omistamien veneiden telakoimiseksi seuran telakalle. Luvan myöntämisen perusteena oli se tosiasia, että telakkaradan ratapölkkyt oli annettu lahjoituksena nimenomaan Myrskypojoille, ei purjehdusseuralle. Myöhemmin seura hyväksyi myös lippukunnan anomuksen venesuulin rakentamisesta telakalle.

Seuraavalla vuosikymmenellä seuran juniorijaoston toiminta saatiin uudelleen käyntiin. Eräänä merkittävänä syynä tähän oli juniorijaoston uuden päällikön, Pekka Marvan, oivallus ryhtyä aktiivisesti houkuttelemaan uusia juniorijäseniä nimenomaan Myrsky-

poikien riveistä. Näin muodostui pitkäaikaisen yhteistyön peruskaava, jota voisi kuvailla eräänlaiseksi symbioosiksi: Purjehdusseura sai Myrskypojoista toimintaansa uusia nuoria jäseniä, ja Myrskypojat vastavuoroisesti pystyivät hyödyntämään seuran kiinteistöjä partiotoimintansa tukena. Yhteistyö on vuosien varrella saanut myös monia muita eri muotoja.

Pitkään jatkunutta yhteistyötä on edesauttanut se, että meripartiotoiminta ja purjehdusseuran junioritoiminta eivät ole varsinaisesti toistensa kilpailijoita, vaan pikemminkin täydentävät toisiaan. Purjehdusseuran toiminnassa korostuvat purjehdustekniikka ja -kilpailut. Meripartiotoiminnassa keskitytään enemmän matkapurjehduksessa hyödyllisten taitojen harjoitteluun, kuten navigointiin ja veneiden huoltoon. Seuran junioritoiminta painottuu lähes yksinomaan kesäaikaan, kun taas partiotoiminta tarjoaa lapsille ja nuorille harrastuksen myös silloin, kun meri on jäässä. Jollapurjehdus on myös enemmän yksilökeskeistä. Partiopurjehduksilla yhdessä tekemisellä on isompi rooli.

Partiotoiminnassa käytettävien kasvatuskeinojen kokonaisuutta kutsutaan partiomenetelmäksi. Tämän menetelmän osa-alueita ovat esimerkiksi nousujohteisuus, tekemällä oppiminen ja toiminta luonnossa. Onkin positiivista huomata, että monia partion kasvatuskeinoja hyödynnetään myös purjehdusseuran junioritoiminnassa. Osasyynä tähän

on epäilemättä se, että monet seuran juniorihjaajista ovat myös Myrskypoikien jäseniä, jotka ovat omaksuneet johtamisoppinsa alun perin partiojohtajien peruskoulutuksessa.

Myrskypoikia on vuosien saatossa vaikuttanut myös monessa muussa purjehdusseuran toimikunnassa johtokuntaa myöten. Partio toiminta onkin ollut monelle myöhemmälle purjehdusseuralaiselle eräänlainen yhdistystoiminnan harjoitteluympäristö, jossa opittuja tietoja ja taitoja on voinut myöhemmin hyödyntää myös purjehdusseuran toiminnassa. Useampi Myrskypoikien entinen rahastonhoitaja on myöhemmin siirtynyt purjehdusseuran rahastonhoitajaksi. Myös

kolme edellistä kommodoria ovat kaikki entisiä Myrskypoikia.

Yhteinen haaste Rauman Purjehdusseuralle ja Myrskypoijille nyt ja tulevaisuudessa on pula vapaaehtoisista toiminnan mahdollistajista. Myös ikäluokat pienenevät Rauman seudulla jatkuvasti, mikä väistämättä heijastuu molempien yhdistysten jäsenhankintaan. Haasteiden kanssa voidaan kuitenkin elää, kunhan yhteydenpito purjehdusseuran johtokunnan ja Myrskypoikien johdon välillä on riittävän tiivistä, ja molemmilla osapuolilla säilyy hyvä tilannekuva toistensa toiminnasta.

Juho Ajanko

KOLLAN POJAT

TAPAHTUMAT

Talvseilaus Villa Tallbossa 2.4.2022

Kuvat: Ssara Hurme

Lipunnosto 24.4.2022

Kuva: Minna Keinänen-Tovola

RPS:n naiset Meripelastusseuran naisten vieraina Petäjängsen tukikohdassa 18.5.2022

Kuvat: Johanna Imola / Seara Huume

Lipunlasku 9.10.2022

Lipunlaskua vietettiin perinteisin menoin Kuuskarissa. Tilaisuudessa palkittiin kauden ansioituneimpia junioreja:

Matias Toivola (Laser-suoritus)
Martti Vahteristo (Osallistumispistekilpailu)
Matilda Toivola (Lupaavin optaripurjehtija)
Vili Vahteristo (Vuoden optaripurjehtija)
Daniel Przado (Taistelijan malja -palkinto)

Kuva: Minna Keinänen-Toivola

Ilta veneistä ja moottoreista

Loka-marraskuun vaihteessa kokoonnuimme keskustelevaan veneiden moottoreista sekä veneeseen sopivista polttoainelaaduista. Saimme myös telakkamestarin terveiset vesillelaskun yhteydessä sattuvista

ongelmista sekä ohjeet, miten veneet saadaan vesille turvallisesti. Paikalla oli mukavasti väkeä, Kuuskarissa oli tupa täynnä. Ilta järjestettiin yhteistyössä Rauman Moottorivenekerhon kanssa.

Rauman Matala 2023

Mitä: Perinteinen Rauman matalan kilpapurjehdus ja sikajuhla (merenjuhla)

Missä: Kuuskari

Milloin: 2.9.2023

Kesän 2023 Rauman Matala purjehditaan tuttuun tapaan syyskuun ensimmäisenä lauantaina.

Osallistujamäärä on noussut tasaisesti pahimmista koronavuosista, ja vuonna 2023 tavoitellaan ennätysmäärää kilpailijoita. Tämä onkin erinomainen vuosi lähteä purjehtimaan perinteikstä kilpailua ja samalla hakea tuntumaa vuodelle 2024 suunniteltua legendaarista Rauma Sea Racea varten!

Rauman Matalan kisa järjestetään perinteiseen tapaan puoli-chasing -lähtönä. Siinä jokaisella veneellä on oma lähtöaika, joka mahdollistaa helpon ja ruuhkattoman lähdön kaikille, myös hieman kokemattomammille lähtijöille. Viime vuoden tapaan Kuuskarin paviljongilla järjestetään kisan aikana kisastudio. Tänä vuonna on tar-

koitus tarjota myös mahdollisuus seurata kisaa kotisohvalta netin välityksellä.

Kilpapurjehduksen seuraaminen on tietenkin parasta paikan päällä. Matalaan kisaa kannattaa tulla seuraamaan myös siksi, että kilpailun jälkeen on luvassa perinteinen sikajuhla (merenjuhla), jossa hyvää menoa on taattu yön pikkutunneille asti!

Rauman Matalan kilpailussa ei ole kilpailumaksua ja kilpailu purjehditaan Finrating-tasoitussäännöllä. Sikajuhlaan myydään illalliskortteja, joiden hinta ilmoitetaan myöhemmin.

Kilpailuun on perinteisesti osallistunut paljon veneitä myös Rauman ulkopuolelta. Kilpailun tapahtumapaikka on tuttuun tapaan Kuuskari, jossa muualta saapuneet venekunnat saavat säilyttää veneitään ennen ja jälkeen kilpailun.

Kilpailuun ilmoittaudutaan manage-2sail-portaalin kautta. Voit ilmoittautua myös sähköpostitse suoraan kilpailupäällikölle. Ilmoittautuminen päättyy viikkoa ennen tapahtumaa.

Kaikki rohkeasti mukaan kisaamaan!

Lisätietoja: Mikko Mäki
mikko.maki@raumanpurjehdusseura.fi
puh. 050 493 9351

